HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

10 martie 2009 *

În cauza T-249/06,

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), fostă Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube" ZAT, cu sediul în Nikopol (Ucraina),

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), fostă Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, cu sediul în Dnipropetrovsk (Ucraina),

reprezentate inițial de H.-G. Kamann și P. Vander Schueren și ulterior de P. Vander Schueren, avocați,

reclamante,

* Limba de procedură: engleza.

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de domnul J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat de G. Berrisch, avocat,

pârât,

susținut de

Comisia Comunităților Europene, reprezentată inițial de domnii H. van Vliet și T. Scharf și ulterior de M. van Vliet și de doamna K. Talabér-Ricz, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect o cerere de anulare a Regulamentului (CE) nr. 954/2006 al Consiliului din 27 iunie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel, originare din Croația, România, Rusia și Ucraina, de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2320/97 și (CE) nr. 348/2000 ale Consiliului și de încheiere a reexaminării intermediare și a reexaminării în temeiul expirării măsurilor a drepturilor antidumping aplicabile importurilor anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel nealiat, originare, printre altele, din Rusia și din România și de încheiere a reexaminării intermediare a drepturilor antidumping aplicabile importurilor anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel nealiat, originare, printre altele, din Rusia, România, Croația și Ucraina (JO L 175, p. 4, Ediție specială, 11/vol. 46, p. 138),

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a doua),

compus din doamnele I. Pelikánová, președinte, K. Jürimäe (raportor) și domnul S. Soldevila Fragoso, judecători,

grefier: doamna K. Pocheć, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 10 iunie 2008,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

1 Articolul 2 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului din 8 martie 2004 (JO L 77, p. 12, Ediție specială, 11/vol. 34, p. 171, denumit în continuare „regulamentul de bază”), stabilește

criteriile pe baza cărora instituțiile efectuează o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală. Acesta prevede:

„Se efectuează o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală. Această comparație se face în aceeași etapă a procesului comercial pentru vânzări efectuate la date cât mai apropiate posibil și ținând seama în mod corespunzător de alte diferențe care afectează comparabilitatea prețurilor. În cazul în care valoarea normală și prețul de export nu pot fi comparate astfel, se ține seama în fiecare caz, sub formă de ajustări, de diferențele constatate la factorii care se pretinde și se demonstrează că afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora. Se evită repetarea ajustărilor, mai ales în cazul în care este vorba de diferențe privind reducerile de prețuri, rabaturile, cantitățile sau etapele comercializării. În cazul în care sunt întrunite condițiile specificate, factorii care pot determina efectuarea de ajustări sunt următorii:

[…]

(i) comisioane

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre comisioanele percepute pentru vânzările în cauză. Termenul «comisioane» include și marja încasată de un operator comercial al produsului sau al produsului similar, în cazul în care funcțiile unui astfel de operator comercial pot fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane.

[…]”

2 Articolul 3 din regulamentul de bază privește stabilirea existenței unui prejudiciu. Acesta prevede:

„[…]

(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă: (a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Comunității și (b) a efectului acestor importuri asupra industriei comunitare.

(3) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unui dumping, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în Comunitate. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unui dumping, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria comunitară sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză.

[…]

(5) Examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei comunitare respective implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici pertinenți care influențează situația acestei industrii, inclusiv faptul că o industrie nu a surmontat în totalitate efectele practicilor de dumping sau de subvenționare din trecut, importanța marjei de dumping efective, diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a segmentului de piață, a

productivității, a randamentului investițiilor sau a utilizării capacităților; factorii care influențează prețurile în Comunitate, efectele negative efective și potențiale asupra fluxului numerarului, asupra stocurilor, asupra ocupării forței de muncă, asupra salariilor, asupra creșterii economice, asupra capacității de a mobiliza capitaluri sau investiții. Această listă nu este exhaustivă și unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză.

(6) Trebuie demonstrat cu ajutorul tuturor elementelor doveditoare pertinente prezentate în legătură cu alineatul (2) că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu în sensul […] regulament[ului de bază]. Concret, acest lucru implică demonstrarea faptului că volumul și/sau nivelurile prețurilor menționate la alineatul (3) au un impact asupra industriei comunitare în sensul alineatului (5) și că acest impact este de asemenea natură încât poate fi considerat important.

(7) Factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping, care aduc în același timp un prejudiciu industriei comunitare, se analizează, de asemenea, de așa manieră încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping în sensul alineatului (6). Factorii care pot fi considerați ca pertinenți în acest sens includ, printre altele, volumul și prețul importurilor care nu sunt vândute la prețuri de dumping, scăderea cererii sau modificările configurației consumului, practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și membre ale Comunității și concurența între acești producători, evoluția tehnicilor, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei comunitare.

[…]”

3 Articolul 5 din regulamentul de bază este intitulat „Deschiderea procedurii”. Acesta prevede la alineatul (4):

„Nu se deschide o anchetă, în conformitate cu alineatul (1), decât în cazul în care s-a stabilit, pe baza unei examinări a gradului de susținere sau de opoziție a producătorilor comunitari ai produsului similar față de plângerea formulată, că plângerea a fost depusă de industria comunitară sau în numele acesteia. Se consideră că plângerea a fost depusă de industria comunitară sau în numele acesteia în cazul în care ea este susținută de producători comunitari ale căror producții reprezintă în total mai mult de 50 % din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară care își exprimă susținerea sau opoziția față de plângere. Cu toate acestea, nu se deschide o anchetă în cazul în care producătorii comunitari care susțin în mod expres plângerea reprezintă mai puțin de 25 % din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară.”

4 În sfârșit, articolul 19 alineatul (3) din regulamentul de bază are următorul cuprins:

„În cazul în care se consideră că o cerere de tratament confidențial nu se justifică și în cazul în care persoana care a furnizat informația nu dorește să o facă publică și nici să autorizeze divulgarea ei în termeni generali sau sub formă de rezumat, informația poate fi eliminată, cu excepția cazului în care se poate demonstra în mod convingător, utilizând surse adecvate, că informația este corectă […]”

Istoricul cauzei

5 Reclamantele, Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube” ZAT, devenită Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) (denumită în continuare „Niko Tube”), și Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, devenită Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) (denumită în continuare „NTRP”), sunt societăți ucrainene producătoare de tuburi și

țevi obținute fără sudură. Reclamantele sunt asociate cu două societăți de vânzare: SPIG Interpipe, cu sediul în Ucraina, și Sepco SA, cu sediul în Elveția.

6 În urma unei plângeri depuse la 14 februarie 2005 de Comitetul de protecție a industriei tuburilor din oțel obținute fără sudură din Uniunea Europeană, Comisia a deschis o procedură antidumping privind importurile anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel, originare din Croația, România, Rusia și Ucraina, potrivit articolului 5 din regulamentul de bază. Comisia a deschis de asemenea două reexaminări intermediare, în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, privind taxele antidumping aplicabile importurilor anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel nealiat, originare, printre altele, din Rusia, România, Croația și Ucraina. Avizul de deschidere a acestor proceduri a fost publicat la 31 martie 2005 (JO C 77, p. 2).

7 Ancheta cu privire la dumping și la prejudiciul care rezultă a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2004 (denumită în continuare „perioada de anchetă"). Examinarea tendințelor utile pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2001 și sfârșitul perioadei de anchetă.

8 Având în vedere numărul ridicat de producători comunitari, Comisia a ales pentru efectuarea anchetei un eșantion de cinci producători comunitari, potrivit articolului 17 din regulamentul de bază. Inițial, eșantionul cuprindea următorii cinci producători comunitari: Dalmine SpA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Tubos Reunidos SA, Vallourec & Mannesmann France SA (denumită în continuare „V & M Franța") și V & M Deutschland GmbH (denumită în continuare „V & M Germania"). Întrucât Benteler Stahl/Rohr a hotărât să nu coopereze, Comisia a înlocuit-o cu Rohrwerk Maxhütte GmbH.

9 Prin scrisorile din 6 iunie și din 14 iulie 2005, reclamantele, precum și SPIG Interpipe și Sepco au transmis Comisiei răspunsurile lor la chestionarul antidumping. Vizitele de

verificare la sediile reclamantelor, precum și la SPIG Interpipe au avut loc între 17 și 26 noiembrie 2005.

10 La 27 februarie 2006, Comisia a adresat reclamantelor primul document de informare finală care detalia faptele și motivele pentru care aceasta propunea adoptarea de măsuri antidumping definitive. Prin scrisoarea din 22 martie 2006, reclamantele au contestat în mod oficial concluziile Comisiei, astfel cum au fost expuse în primul document de informare finală. Acestea au arătat că în mod eronat Comisia inclusese date privind produse care nu erau fabricate de reclamante, că aceasta comparase valoarea normală și prețul de export în stadii comerciale diferite, ceea ce este incompatibil cu articolul 2 alineatul (10) primul paragraf din regulamentul de bază, și că, tratând Sepco drept importator și definind prețul său de export prin reconstrucție, Comisia încălcase articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază.

11 La 24 martie 2006, a fost organizată de Comisie o audiere, în prezența reclamantelor, pentru a discuta problema calculării marjei de dumping, precum și oferta acestora de angajament de prețuri. La 30 martie 2006, a avut loc o altă audiere, privind prejudiciul.

12 Prin faxul din 3 aprilie 2006, reclamantele au transmis Comisiei o cerere de informare privind cooperarea industriei comunitare cu ancheta.

13 La 24 aprilie 2006, Comisia a adoptat al doilea document de informare finală. În acest document, Comisia a respins cererea de excludere a anumitor produse care nu sunt fabricate de reclamante la calcularea valorii normale, și anume a produselor încadrate la numărul de control al produselor (denumit în continuare „NCP”) KE4. Comisia a efectuat o ajustare a prețurilor de vânzare practicate de Sepco, însă nu în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, ci în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. În sfârșit, în acest document, Comisia a furnizat informații privind cooperarea industriei comunitare.

14 Prin faxul din 26 aprilie 2006, reclamantele au amintit Comisiei că datele furnizate ca răspuns la chestionarul antidumping și verificate de funcționarii Comisiei demonstrau că țevile nucleare încadrate la codul NCP KE4 nu erau fabricate de acestea.

15 Prin scrisoarea din 4 mai 2006, reclamantele au prezentat Comisiei observații complete cu privire la al doilea document de informare finală.

16 Prin scrisoarea din 30 mai 2006, Comisia a explicat reclamantelor motivele pentru care nu a acceptat oferta de angajament a acestora, prezentată la 22 martie 2006.

17 La 7 iunie 2006, Comisia a adoptat și a publicat Propunerea de regulament al Consiliului de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel, originare din Croația, România, Rusia și Ucraina, de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2320/97 și (CE) nr. 348/2000 și de încheiere a reexaminării intermediare și a reexaminării în temeiul expirării măsurilor a drepturilor antidumping aplicabile importurilor anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel nealiat, originare, printre altele, din Rusia și din România și de încheiere a reexaminării intermediare a drepturilor antidumping aplicabile importurilor anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel nealiat, originare, printre altele, din Rusia, România, Croația și Ucraina.

18 Prin faxul primit de reclamante la 26 iunie 2006 la ora 19.06, Comisia a răspuns la argumentele invocate de reclamante în faxul din 26 aprilie 2006 și în scrisoarea din 4 mai 2006, cu excepția argumentului privind lipsa cooperării industriei comunitare. Prin scrisoarea adresată reclamantelor la 16 iunie 2006 și primită de acestea la 27 iunie 2006, Comisia a răspuns la comentariile reclamantelor în legătură cu participarea la procedură a industriei comunitare.

19 La 27 iunie 2006, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 954/2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel, originare din Croația, România, Rusia și Ucraina, de abrogare a Regulamentelor nr. 2320/97 și nr. 348/2000 ale Consiliului și de încheiere a reexaminării intermediare și a reexaminării în temeiul expirării măsurilor a drepturilor antidumping aplicabile importurilor anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel nealiat, originare, printre altele, din Rusia și din România și de încheiere a reexaminării intermediare a drepturilor antidumping aplicabile importurilor anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel nealiat, originare, printre altele, din Rusia, România, Croația și Ucraina (JO L 175, p. 4, Ediție specială, 11/vol. 46, p. 138, denumit în continuare „regulamentul atacat”).

20 Prin regulamentul atacat, Consiliul a impus taxe antidumping de 25,1 % la importurile anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel, realizate de reclamante.

Procedura și concluziile părților

21 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 8 septembrie 2006, reclamantele au introdus prezenta acțiune.

22 Prin actul depus la grefă la 1 decembrie 2006, Comisia a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului. Prin Ordonanța din 16 ianuarie 2007, președintele Camerei a cincea a Tribunalului a admis această cerere de intervenție. Prin scrisoarea din 27 februarie 2007, Comisia a informat Tribunalul că renunță la depunerea unui memoriu în intervenție, dar că va lua parte la ședință.

23 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat în Camera a doua, căreia, în consecință, i-a fost repartizată prezenta cauză.

24 Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea regulamentului atacat în măsura în care le privește;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

25 Consiliul, susținut de Comisie, solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

26 În susținerea cererii de anulare, reclamantele invocă șase motive. În cadrul primului motiv, reclamantele susțin că, ținând seama de datele privind țevile care nu erau fabricate de ele, pentru calcularea valorii normale, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a încălcat principiul nediscriminării. În cadrul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că, întemeindu-se, în scopul stabilirii prejudiciului, pe datele privind cei cinci producători comunitari reținuți în eșantion, deși acești producători nu cooperaseră în mod deplin și complet, Consiliul a încălcat articolul 3 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) și articolul 19 alineatul (3) din regulamentul de bază și principiul nediscriminării. În cadrul celui de al treilea motiv, reclamantele susțin că, din cauza lipsei de cooperare deplină și completă a producătorilor comunitari reținuți în eșantion, nivelul de susținere a plângerii se situa sub nivelul minim regulamentar de 25 % din producția comunitară. Consiliul ar fi încălcat, așadar, articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază, întrucât nu a închis procedura antidumping. În cadrul celui de al patrulea motiv, reclamantele susțin că, prin deducerea din prețul de vânzare practicat de Sepco a unui cuantum corespunzător comisionului pe care un agent care lucrează pe bază de comision l-ar fi perceput, cu titlu de ajustare, cu ocazia comparării valorii normale cu prețul de export, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) litera (i) și a articolului 2 alineatul (10) primul paragraf din regulamentul de bază. În cadrul celui de al cincilea motiv, reclamantele susțin că, în ceea ce privește Consiliul, condițiile respingerii ofertei lor de angajament reprezintă o încălcare a principiului nediscriminării. În sfârșit, al șaselea motiv este divizat în cinci aspecte, întemeiate pe o încălcare a dreptului la apărare și/sau, respectiv, a obligației de motivare în cadrul tratamentului țevilor care se pretinde că nu au fost fabricate de reclamante în scopul calculării valorii normale, în cadrul evaluării lipsei invocate a cooperării industriei comunitare, în cadrul ajustării prețului de export practicat de Sepco, în cadrul respingerii ofertei de angajament a reclamantelor și în cadrul tratamentului cheltuielilor de vânzare, al cheltuielilor administrative și al altor cheltuieli generale ale SPIG Interpipe.

27 Tribunalul consideră că este necesar să regrupeze examinarea acestor șase motive în funcție de faptele la care se referă.

Cu privire la calcularea valorii normale

28 În cadrul primului motiv, precum și al unei părți a celui de al șaselea motiv, reclamantele se bazează pe o împrejurare de fapt identică, și anume că, la calcularea valorii normale, Comisia a ținut seama de date privind produse – anumite țevi nucleare – pe care reclamantele nu le fabricau.

29 Potrivit reclamantelor, această împrejurare de fapt a determinat:

— o eroare vădită de apreciere (primul motiv);

— o încălcare a principiului nediscriminării (primul motiv);

— o încălcare a dreptului la apărare și a obligației de motivare (al șaselea motiv).

Cu privire la eroarea vădită de apreciere

— Argumentele părților

30 În cadrul primului motiv, reclamantele consideră că a fost săvârșită de către Consiliu o eroare vădită de apreciere atunci când a sugerat că datele privind țevile nucleare încadrate la codul NCP KE4 și norma tehnică TU 14-3P-197-2001 nu fuseseră verificate și nu prezentau, așadar, un nivel de garanție suficient pentru ca aceste țevi să fie excluse la calcularea marjei de dumping. Procedând astfel, Consiliul nu și-ar fi îndeplinit, de asemenea, obligația de diligență, precum și obligația de a determina valoarea normală într-un mod care să nu fie nerezonabil.

31 Răspunsurile la chestionarul Comisiei furnizate de reclamante ar conține, astfel, toate datele care dovedesc că acestea nu fabricau țevile respective. Datele menționate ar fi fost verificate în cursul vizitelor de verificare la sediile reclamantelor și acceptate fără rezerve de funcționarii Comisiei.

32 Consiliul consideră că, deși este exact din punct de vedere legal că la calcularea marjei de dumping nu se pot lua în considerare date privind produsele care nu sunt fabricate de părțile ce fac obiectul anchetei, reclamantele susțin în mod neîntemeiat că a încălcat această regulă în prezenta cauză. Consiliul susține, astfel, că este falsă afirmația reclamantelor, potrivit căreia toate informațiile pertinente privind tranzacțiile încadrate la codul NCP KE4 fuseseră comunicate deja în răspunsul lor la chestionar. Pentru a decide excluderea acestor tranzacții la calcularea marjei de dumping, ar fi fost necesară o nouă vizită de verificare la fața locului.

33 Astfel, în primul rând, Comisia nu ar fi avut niciun motiv să considere că listele de vânzări ale SPIG Interpipe cuprindeau tranzacții privind alte produse decât produsul în cauză. În particular, trimiterea la o normă de fabricare ucraineană, necunoscută de Comisie și pentru care nu era furnizată nicio explicație, nu ar fi atras atenția Comisiei cu

privire la posibilitatea ca țevile nucleare în cauză în speță să nu corespundă produsului vizat. În plus, informațiile care ar trebui să indice că tranzacțiile în cauză nu priveau produsul vizat nu ar reprezenta decât șase rânduri din mai mult de 16 000 de rânduri de date privind vânzările și nu ar apărea decât în șase celule din mai mult de 600 000 de celule în tabelele completate de reclamante.

34 În al doilea rând, deși Comisia a verificat efectiv în mod global listele de vânzări furnizate de reclamante, aceasta nu ar fi verificat dacă vânzările priveau într-adevăr produsul în cauză, întrucât nu îi revenea această sarcină. Dimpotrivă, Comisia ar fi considerat că tranzacțiile privind țevile nucleare încadrate la norma tehnică TU 14-3P-197-2001 priveau produsul în cauză. În plus, în cursul vizitei de verificare, Comisia nu ar fi ridicat problema țevilor încadrate la codul NCP KE4, întrucât reclamantele nu formulaseră încă cererea de excludere a acestor tranzacții la calcularea marjei de dumping.

35 În al treilea rând, eroarea ar putea fi atribuită chiar societății SPIG Interpipe, care nu ar fi respectat sistemul de comunicare a informațiilor stabilit de Comisie, și anume NCP cu șase simboluri, și care ar fi decis să includă date ce nu puteau fi interpretate decât în lumina unei norme de fabricație ucrainene necunoscută de Comisie, care nu putea înlocui jumătate din NCP.

36 În al patrulea rând, reclamantele ar fi omis să prezinte probele care stabilesc în mod clar că cele șase tranzacții priveau într-adevăr alte tuburi și țevi obținute fără sudură decât produsul în cauză, că aceste țevi nu erau fabricate de ele și că fuseseră cumpărate de la un terț independent.

37 În al cincilea rând, Consiliul observă că SPIG Interpipe nu a menționat, în lista furnizorilor inclusă în răspunsul său la chestionar, decât un singur furnizor pentru produsul încadrat la codul NCP KE4, și anume una dintre reclamante, NTRP.

— Aprecierea Tribunalului

38 Din jurisprudență reiese că, în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile comunitare dispun de o putere largă de apreciere, datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care acestea trebuie să le analizeze (Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2006, Shandong Reipu Biochemicals/Consiliul, T-413/03, Rec., p. II-2243, punctul 61; a se vedea de asemenea, în acest sens, Hotărârea Curții din 7 mai 1987, NTN Toyo Bearing și alții/Consiliul, 240/84, Rec., p. 1809, punctul 19).

39 Prin urmare, controlul instanței comunitare cu privire la aprecierile instituțiilor trebuie să fie limitat la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității prezentării faptelor reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (Hotărârea Curții NTN Toyo Bearing și alții/Consiliul, punctul 38 de mai sus, punctul 19, și Hotărârea din 22 octombrie 1991, Nölle, C-16/90, Rec., p. I-5163, punctul 12, Hotărârea Shandong Reipu Biochemicals/Consiliul, punctul 38 de mai sus, punctul 62).

40 Cu toate acestea, trebuie amintit că, în cazul în care instituțiile comunitare dispun de o largă putere de apreciere, respectarea garanțiilor conferite de ordinea juridică comunitară în cadrul procedurilor administrative are o importanță fundamentală și că printre aceste garanții se înscrie în special obligația instituției competente de a examina, cu atenție și cu imparțialitate, toate elementele pertinente ale cauzei (Hotărârea Curții din 21 noiembrie 1991, Technische Universität München, C-269/90, Rec., p. I-5469, punctul 14, Hotărârea Shandong Reipu Biochemicals/Consiliul, punctul 38 de mai sus, punctul 63).

41 În acest context, cu toate că în domeniul măsurilor de protecție comercială și în special al măsurilor antidumping instanța comunitară nu poate interveni în aprecierea rezervată autorităților comunitare, este totuși de competența acesteia să se asigure că instituțiile au ținut seama de toate împrejurările relevante și că au evaluat elementele dosarului cu toată diligența necesară pentru a putea considera că valoarea normală a fost stabilită în mod rezonabil (Hotărârea Tribunalului din 12 octombrie 1999, Acme/Consiliul, T-48/96, Rec., p. II-3089, punctul 39, și Hotărârea Shandong Reipu

Biochemicals/Consiliul, punctul 38 de mai sus, punctul 64; a se vedea de asemenea, în acest sens, Hotărârea Nölle, punctul 39 de mai sus, punctul 13).

42 În lumina considerațiilor de mai sus, trebuie să se examineze dacă, astfel cum susțin reclamantele, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a sugerat că datele privind țevile nucleare încadrate la codul NCP KE4 și fabricate cu aplicarea normei tehnice TU 14-3P-197-2001 nu fuseseră verificate și nu prezentau, așadar, un nivel de garanție suficient pentru ca aceste țevi nucleare să fie excluse la calcularea marjei de dumping.

43 În această privință, în primul rând, trebuie arătat că nu se contestă că la calcularea marjei de dumping nu se pot lua în considerare date privind produse care nu sunt fabricate de părțile ce fac obiectul anchetei.

44 În al doilea rând, trebuie să se determine dacă elementele prezentate de reclamante Comisiei, în cursul anchetei, erau suficiente pentru a concluziona că acestea nu produceau țevile nucleare în cauză, astfel încât Comisia a omis să examineze, cu atenție și cu imparțialitate, toate elementele relevante ale prezentei cauze și ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că aceste elemente trebuiau să facă obiectul unei noi vizite de verificare la sediile reclamantelor.

45 Din elementele dosarului reiese că listele de vânzări naționale și europene prezentate de reclamante, în răspunsurile lor la chestionar, liste intitulate „DMsales” și, respectiv, „ECsales”, cuprind, astfel cum a fost solicitat de Comisie, o coloană intitulată „Norme”. Reclamantele au înscris în mod sistematic specificația exactă a normei tehnice a fiecărui model de tub sau de țeavă în această coloană. Or, trebuie să se constate că norma TU 14-3P-197-2001 nu apare nicăieri în această coloană, ceea ce reprezintă o indicație a faptului că reclamantele nu au vândut țevile nucleare în cauză, nici chiar societății lor de vânzare asociate, SPIG Interpipe.

46 În plus, reiese din examinarea listelor de costuri de producție ale reclamantelor pentru produsele destinate pieței naționale și, respectiv, pieței europene, liste intitulate „DMcop” și „ECcop”, că reclamantele nu produc aceste țevi nucleare. Prin urmare, aceste liste dovedesc că niciunul dintre produsele menționate în listele „DMcop” și „ECcop” nu a fost fabricat cu aplicarea normei tehnice TU 14-3P-197-2001.

47 Cu toate acestea, reiese de asemenea din elementele dosarului că lista de vânzări către piața națională, intitulată „DMsales”, prezentată de SPIG Interpipe în cadrul răspunsului său la chestionar, menționa șase tranzacții privind țevile încadrate la codul NCP KE4 și fabricate cu aplicarea normei tehnice TU 14-3P-197-2001.

48 În plus, lista furnizorilor și a achizițiilor prezentată de SPIG Interpipe menționa un furnizor unic pentru țevile încadrate la codul NCP KE4, și anume una dintre reclamante, NTRP. În această privință, din explicațiile și din documentele furnizate de reclamante, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii adoptate de Tribunal, reiese că chestionarul pe care SPIG Interpipe trebuia să îl completeze nu privea decât vânzările către Comunitate și că lista „DMsales” privind vânzările către piața ucraineană a fost furnizată cu titlu pur voluntar. Prin urmare, în lista furnizorilor și a achizițiilor SPIG Interpipe nu trebuiau să figureze decât furnizorii ale căror produse fuseseră revândute în Comunitate. În măsura în care elementele dosarului confirmă că țevile încadrate la codul NCP KE4 și în norma tehnică TU 14-3P-197-2001 au fost revândute pe piața națională ucraineană și că toate țevile încadrate la codul NCP KE4, dar nu și în norma tehnică TU 14-3P-197-2001, produse de NTRP, au fost revândute de SPIG Interpipe pe piața comunitară, trebuie să se considere că SPIG Interpipe nu a săvârșit nicio eroare atunci când nu a menționat, în lista sa de furnizori și de achiziții, un alt furnizor decât NTRP.

49 Cu toate acestea, trebuie să se constate că faptul, pe de o parte, că lista „DMsales” prezentată de SPIG Interpipe menționa tranzacții privind țevile încadrate la codul NCP KE4 și în norma tehnică TU-14-3P-197-2001 și, pe de altă parte, că lista furnizorilor și a achizițiilor SPIG Interpipe nu făcea referire decât la un singur furnizor pentru țevile încadrate la codul NCP KE4 a putut fi o sursă de confuzie pentru agenții Comisiei însărcinați cu ancheta.

50 Trebuie, așadar, să se constate că, la sfârșitul unei evaluări diligente a răspunsurilor la chestionar ale reclamantelor și a societății lor de vânzare de legătură, SPIG Interpipe, Comisia dispunea de informații contradictorii sau, cel puțin, de informații a căror validitate putea fi pusă sub semnul întrebării.

51 Or, trebuie să se constate de asemenea că reclamantele nu au încercat să risipească îndoiala Comisiei în prezența acestor contradicții. Astfel, din înscrisuri reiese că, în urma adoptării primului document de informare finală, în cadrul unei audieri din 24 martie 2006, reclamantele au furnizat Comisiei mai multe documente redactate în ucraineană, documente care se presupunea că reprezintă facturile privind cele șase tranzacții menționate în mod eronat în lista de vânzări a SPIG Interpipe. Cu toate că a apărut un dezacord între părți în cadrul ședinței, în ceea ce privește problema dacă Comisia solicitase, în cadrul audierii din 24 martie 2006, o traducere a acestor documente, trebuie să se constate că reclamantelor le revenea sarcina de a aduce dovada celor susținute, și anume că cele șase tranzacții în cauză priveau achiziții efectuate de SPIG Interpipe de țevi încadrate la codul NCP KE4 și în norma tehnică TU 14-3P-197-2001 de la un furnizor independent. Mai mult, în urma unui al doilea document de informare finală, datat 24 aprilie 2006, reclamantele au reiterat cererea de excludere a datelor privind țevile nucleare menționate, omițând, încă o dată, să prezinte orice tip de probă a faptului că țevile nucleare în cauză fuseseră cumpărate de la un terț independent.

52 Trebuie, așadar, să se constate că, având în vedere datele contradictorii care figurează în răspunsurile la chestionare și în lipsa dovezii că țevile nucleare în cauză fuseseră cumpărate de la un terț independent, persista o îndoială în ceea ce privește fiabilitatea acestor date. În plus, rezultă din cele ce precedă că, la examinarea datelor furnizate de reclamante, Comisia a acționat cu toată diligența necesară și că a afirmat în mod corect, în al doilea document de informare finală, că nu putea să țină seama de aceste informații noi neverificate.

53 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că a fost respectată de Comisie obligația de a examina, cu atenție și cu imparțialitate, toate elementele relevante ale cauzei și că, pe baza acestei examinări, Comisia a concluzionat că datele privind țevile nucleare respective nu prezentau un nivel de garanție suficient pentru a fi excluse la calcularea

marjei de dumping, în lipsa unei noi verificări. Rezultă că valoarea normală a fost stabilită în mod rezonabil, în sensul jurisprudenței citate la punctele 40 și 41 de mai sus, și că nu a fost săvârșită de Consiliu nicio eroare vădită de apreciere.

54 Această concluzie nu este pusă sub semnul întrebării de faptul că, astfel cum au indicat reclamantele, Comisia a realizat o vizită de verificare la sediile reclamantelor și al SPIG Interpipe, ceea ce implică, potrivit acestora, că toate datele menționate mai sus trebuie să fie considerate verificate și aprobate de Comisie. Astfel, întrucât datele menționate sunt contradictorii, acestea nu permit să se stabilească, cu certitudine, că reclamantele nu produceau țevile nucleare în cauză. Mai mult, trebuie arătat că, la momentul verificării, reclamantele încă nu anunțaseră Comisia că fusese săvârșită o eroare de către SPIG Interpipe în lista sa „DMsales". Numai în urma adoptării primului document de informare finală reclamantele au informat Comisia cu privire la această eroare și au anunțat în mod oficial că nu fabricau țevile nucleare încadrate la codul NCP KE4 și în norma tehnică TU 14-3P-197-2001. Prin urmare, nu se poate afirma că verificarea a permis să se clarifice contradicțiile care afectează răspunsurile la chestionarul transmis Comisiei de reclamante și de SPIG Interpipe.

55 Trebuie, așadar, să se respingă ca nefondat aspectul primului motiv întemeiat pe existența unei erori vădite de apreciere la calcularea valorii normale.

Cu privire la încălcarea principiului nediscriminării

— Argumentele părților

56 Potrivit reclamantelor, Consiliul a încălcat principiul nediscriminării atunci când a acceptat să excludă la calcularea marjei de dumping toate produsele care nu sunt fabricate de reclamante, încadrate la codurile NCP AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 și ID4, deși a refuzat să facă același lucru în ceea ce privește țevile nucleare încadrate la codurile NCP KE4 și în norma tehnică TU 14-3P-197-2001, întemeindu-se pe același ansamblu de date privind costurile și vânzările, verificat în prealabil. Împrejurările care justifică excluderea primei serii de tranzacții ar fi exact aceleași cu cele care justifică excluderea țevilor nucleare încadrate în norma tehnică TU 14-3P-197-2001.

57 Consiliul afirmă că Comisia a acceptat cererea reclamantelor privind excluderea primei serii de tranzacții, întrucât reclamantele din urmă nu notificaseră nicio producție a acestor produse și niciun cost de producție în legătură cu acestea. În plus, SPIG Interpipe nu indicase achiziții ale acestor produse de la reclamante. Instituțiile au considerat, așadar, că puteau admite această cerere, fără a fi necesară o nouă verificare la fața locului, întrucât puteau considera în mod rezonabil că țevile în cauză nu fuseseră fabricate de reclamante, spre deosebire de țevile încadrate la codul NCP KE4 și în norma tehnică TU 14-3P-197-2001.

— Aprecierea Tribunalului

58 Principiul nediscriminării interzice, pe de o parte, tratarea în mod diferit a unor situații similare și, pe de altă parte, tratarea în același mod a unor situații diferite, în afară de cazul în care motive obiective justifică un astfel de tratament [Hotărârea Curții din 27 ianuarie 2005, Europe Chemi-Con (Deutschland)/Consiliul, C-422/02 P, Rec., p. I-791, punctul 33].

59 Trebuie să se observe că, spre deosebire de cele susținute de reclamante, împrejurările excluderii țevilor încadrate la codurile NCP AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 și ID4 diferă de împrejurările privind cererea de excludere a țevilor nucleare încadrate la codul NCP KE4 și în norma tehnică TU 14-3P-197-2001. În particular, trebuie să se constate că, în timp ce țevile încadrate la codul NCP KE4 erau produse de una dintre reclamante, și anume NTRP, țevile încadrate la alte NCP nu apăreau nicăieri în listele de vânzări și de costuri de producție ale reclamantelor.

60 Mai mult, astfel cum s-a arătat deja la punctul 48 de mai sus, lista furnizorilor și a achizițiilor prezentată de SPIG Interpipe menționa, în mod corect, un furnizor unic pentru țevile încadrate la codul NCP KE4, și anume una dintre reclamante, NTRP. Prin urmare, trebuie să se constate că elementele dosarului privind țevile nucleare încadrate la codul NCP KE4 și în norma tehnică TU 14-3P-197-2001 erau deosebit de dificil de înțeles, situația fiind diferită însă în ceea ce privește elementele referitoare la produsele pe care Comisia acceptase să le excludă la calcularea valorii normale. Rezultă că, deși exista o îndoială în privința fiabilității datelor referitoare la țevile nucleare încadrate la codul NCP KE4 și în norma tehnică TU 14-3P-197-2001, reclamantele nu au dovedit că o astfel de îndoială exista de asemenea pentru țevile încadrate la alte NCP.

61 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se respingă ca nefondat aspectul primului motiv întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării.

Cu privire la încălcarea dreptului la apărare și a obligației de motivare

— Argumentele părților

62 În cadrul celui de al șaselea motiv, reclamantele susțin existența unei încălcări a dreptului la apărare. Mai precis, Comisia le-ar fi comunicat noi elemente de fapt, precum și un nou raționament juridic, la 27 iunie 2006, cu alte cuvinte în ziua adoptării regulamentului atacat. În plus, Consiliul ar fi încălcat articolul 253 CE prin impunerea unei obligații de motivare, în măsura în care regulamentul atacat nu furniza niciun răspuns adecvat la argumentele reclamantelor privind determinarea valorii normale.

63 În legătură cu încălcarea dreptului la apărare, Consiliul susține că, în al doilea document de informare finală, din 24 aprilie 2006, Comisia a furnizat explicații privind stabilirea valorii normale și că reclamantele au răspuns la acest document într-o comunicare din 26 aprilie 2006. Pe de altă parte, în legătură cu pretinsa încălcare a obligației de motivare, Consiliul afirmă că era vorba despre o problemă foarte precisă proprie unei societăți și că nu trebuia, prin urmare, să fie analizată în mod explicit în regulamentul atacat. În orice caz, potrivit Consiliului, această problemă ar fi fost analizată în scrisoarea din 26 iunie 2006 și în cadrul audierilor din 24 și din 30 martie 2006.

— Aprecierea Tribunalului

64 Din jurisprudența Curții reiese că cerințele care decurg din respectarea dreptului la apărare se impun nu numai în cadrul procedurilor susceptibile să conducă la aplicarea unor sancțiuni, ci și în cazul procedurilor de anchetă care preced adoptarea regulamentelor antidumping, care pot afecta întreprinderile în cauză în mod direct și individual și le pot produce consecințe nefavorabile (Hotărârea Curții din 27 iunie 1991, Al-Jubail Fertilizer/Consiliul, C-49/88, Rec., p. I-3187, punctul 15). În special, întreprinderilor interesate trebuie să li se fi oferit posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își exprime în mod util punctul de vedere asupra realității și a pertinenței faptelor și a circumstanțelor invocate și asupra elementelor de probă

reținute de Comisie în susținerea afirmației sale privind existența unei practici de dumping și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta (Hotărârea Al-Jubail Fertilizer/Consiliul, citată anterior, punctul 17). Aceste cerințe au fost detaliate și la articolul 20 din regulamentul de bază, al cărui alineat (2) prevede că reclamanții, importatorii și exportatorii, precum și asociațiile lor reprezentative și reprezentanții țării exportatoare „pot cere o informare finală cu privire la faptele și la considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea de măsuri definitive".

65 Pe de altă parte, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, motivarea impusă de articolul 253 CE trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul autorității comunitare care a emis actul atacat, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate pentru a-și apăra drepturile, iar instanței competente, să își exercite controlul (Hotărârea Tribunalului din 12 octombrie 1999, Acme Industry/Consiliul, T-48/96, Rec., p. II-3089, punctul 141). În schimb, Consiliul nu este obligat să răspundă, în motivarea regulamentului, tuturor punctelor de fapt și de drept invocate de persoanele interesate în cursul procedurii administrative (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 25 iunie 1998, British Airways și alții/Comisia, T-371/94 și T-394/94, Rec., p. II-2405, punctul 94). În plus, nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, cerințele de motivare trebuind să fie apreciate în special în raport cu contextul actului și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia (Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 1995, Ferchimex/Comisia, T-164/94, Rec., p. II-2681, punctul 118).

66 În lumina celor ce precedă, trebuie stabilit dacă în mod efectiv Consiliul a încălcat dreptul la apărare și nu și-a îndeplinit obligația de motivare.

67 În ceea ce privește, pe de o parte, încălcarea dreptului la apărare, trebuie să se arate, fără să fie necesară pronunțarea asupra caracterului esențial al considerațiilor privind excluderea țevilor nucleare încadrate la codul NCP KE4 și în norma tehnică TU 14-3P-197-2001 la calcularea valorii normale că, spre deosebire de cele susținute de reclamante, niciun element nou de fapt sau care ține de motivare nu le-a fost comunicat prin scrisorile pe care le-au primit efectiv la 27 iunie 2006, respectiv în ziua adoptării regulamentului atacat. Astfel, reclamantele susțin că, în aceste scrisori, Comisia a

declarat pentru prima dată că țevile nucleare nu puteau fi excluse la calcularea marjei de dumping, întrucât datele de care dispunea nu ofereau un nivel de certitudine suficient în lipsa unei noi verificări. Or, Comisia afirmase deja, în al doilea document de informare finală, datat 24 aprilie 2006, că, întrucât serviciile sale nu erau în măsură să realizeze o verificare a informațiilor furnizate de reclamante, acestea nu puteau aproba cererea lor. Mai mult, trebuie observat că reclamantele au răspuns la această remarcă a Comisiei în faxul din 26 aprilie 2006 și și-au exercitat, așadar, dreptul la apărare cu privire la acest punct.

68 Pe de altă parte, în legătură cu încălcarea obligației de motivare, trebuie să se constate că împrejurarea că regulamentul atacat nu face nicio referire la problema produselor încadrate la codul NCP KE4 se datorează faptului că această problemă este specifică reclamantelor. Astfel, din moment ce al doilea document de informare finală, din 24 aprilie 2006, menționa în mod clar și neechivoc raționamentul Comisiei, reclamantele nu pot reproșa Consiliului neîndeplinirea obligației de motivare.

69 Rezultă că trebuie respins ca nefondat al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea cerințelor care decurg din respectarea dreptului la apărare și pe încălcarea obligației de motivare, în măsura în care acesta privește stabilirea valorii normale.

Cu privire la consecințele faptului că societățile de legătură ale producătorilor comunitari nu au răspuns la chestionar

70 În cadrul celui de al doilea și al celui de al treilea motiv, precum și al unei părți a celui de al șaselea motiv, reclamantele se bazează pe o împrejurare de fapt identică, și anume că fiecare dintre cei cinci producători comunitari de tuburi și țevi obținute fără sudură, pe care Comisia îi inclusese în eșantionul pe care și-a întemeiat ancheta, este legat de societăți care au omis să furnizeze un răspuns la chestionar.

71 Potrivit reclamantelor, din această împrejurare de fapt au rezultat:

— o încălcare a articolului 3 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) din regulamentul de bază (al doilea motiv);

— o încălcare a principiului nediscriminării (al doilea motiv);

— o încălcare a articolului 19 alineatul (3) din regulamentul de bază (al doilea motiv);

— o încălcare a articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază (al treilea motiv);

— o încălcare a dreptului la apărare și a obligației de motivare (al șaselea motiv).

Cu privire la încălcarea articolului 3 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) din regulamentul de bază

— Argumentele părților

72 În cadrul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că, în măsura în care fiecare dintre cei cinci producători comunitari de tuburi și țevi obținute fără sudură reținuți în eșantion este legat de una sau de mai multe societăți de producție sau de vânzare care a

omis să depună un răspuns separat la chestionarul Comisiei, nu se poate considera că acești cinci producători au cooperat în mod deplin. Or, potrivit reclamantelor, regulamentul atacat este întemeiat pe o pretinsă cooperare totală a industriei comunitare. Reclamantele concluzionează de aici că aprecierea prejudiciului încalcă articolul 3 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) din regulamentul de bază.

73 În această privință, mai întâi, reclamantele arată că este imposibil să fie îndeplinite cerințele dispozițiilor citate anterior ale regulamentului de bază dacă nu se solicită tuturor entităților de legătură ale producătorilor comunitari și implicate în producția sau în vânzarea produsului în cauză să coopereze în mod deplin și complet la realizarea anchetei.

74 În continuare, reclamantele observă că încălcarea dispozițiilor citate anterior nu poate fi justificată, astfel cum pare să facă în scrisoarea din 27 iunie 2006 Comisia, de lipsa unui impact semnificativ al cooperării parțiale a unui grup, căruia îi aparține un producător comunitar, asupra stabilirii prejudiciului suferit de acest producător sau de industria comunitară în ansamblul său. Potrivit reclamantelor, Comisia s-ar întemeia astfel pe „principiul erorii benigne”.

75 În primul rând, reclamantele susțin că Comisia nu pretinde că principiul erorii benigne se aplică producătorilor-exportatori în sensul că aceștia ar fi și ei autorizați să nu coopereze decât parțial la realizarea anchetei.

76 În al doilea rând, potrivit reclamantelor, lipsa unor informații complete privind producția tuturor producătorilor de legătură și a vânzărilor către primii clienți care nu sunt de legătură nu este o eroare benignă. Pe de o parte, prețurile de transfer între membrii aceluiași grup nu ar fi fiabile și, pe de altă parte, scutirea tuturor comercianților de legătură de obligația de a răspunde la chestionar ar însemna să se ofere producătorilor comunitari un cec în alb care le-ar permite să selecționeze datele pe care consimt să le comunice pentru a influența aprecierea prejudiciului.

77 În al treilea rând, reclamantele afirmă că abordarea Comisiei privind lipsa unui impact semnificativ al unei cooperări parțiale a unui grup de societăți este excesiv de simplistă și, prin urmare, incorectă. Astfel, o simplă cooperare parțială a anumitor entități din grup proiectează o imagine lacunară și deformată a grupului în cauză sau a industriei comunitare în ansamblul său.

78 În al patrulea rând, reclamantele arată că adoptarea principiului erorii benigne ca linie de apărare nu poate remedia multiplele încălcări ale dispozițiilor articolului 3 din regulamentul de bază.

79 În al cincilea rând, reclamantele observă că, în măsura în care Comisia nu a primit date complete și nu a putut verifica datele respective, aceasta nu poate afirma cu certitudine că volumul și valoarea producției și ale vânzărilor ale căror cifre nu i-au fost comunicate erau suficient de nesemnificative pentru a nu avea vreun impact asupra aprecierii prejudiciului.

80 În sfârșit, reclamantele susțin că, în prezenta cauză, lipsa unei cooperări depline și complete a producătorilor comunitari reținuți în eșantion a avut un impact semnificativ asupra evaluării prejudiciului suferit de acești producători și de industria comunitară în ansamblul său. În particular, Comisia și-ar fi întemeiat calcularea marjei prejudiciului aproape exclusiv pe prețurile de transfer practicate de producătorii comunitari. Această metodă ar fi determinat o exagerare semnificativă a marjelor prejudiciului.

81 Ca răspuns la argumentele reclamantelor, Consiliul arată că instituțiile au considerat în mod întemeiat că toți producătorii comunitari care fac parte din eșantion au cooperat.

82 Astfel, Consiliul susține că noțiunea de cooperare nu trebuie să fie înțeleasă literal ca implicând furnizarea de răspunsuri complete și exacte la toate întrebările adresate de Comisie. Comisia ar aprecia întotdeauna dacă și în ce măsură faptul de a nu fi furnizat anumite informații a compromis ancheta. Acest lucru ar fi adevărat atât pentru exportatori, cât și pentru producătorii comunitari, deși Comisia poate aplica criterii diferite exportatorilor și producătorilor comunitari, întrucât aceste două grupuri de societăți furnizează informații în scopuri diferite. În această privință, Consiliul arată, pe de altă parte, că nu a intenționat niciodată să se prevaleze de existența unei erori benigne pentru a justifica încălcările invocate.

83 În speță, potrivit Consiliului, Comisia a procedat în mod corect atunci când nu a exclus din industria comunitară nicio societate care făcea parte din eșantion, având în vedere elementele de fapt de care dispunea.

84 Mai întâi, în legătură cu susținerea reclamantelor potrivit căreia calcularea marjei prejudiciului ar fi fost denaturată din cauza lipsei cooperării, Consiliul amintește că Comisia are nevoie de prețurile de vânzare către primul cumpărător care nu este de legătură pentru a stabili prețurile de vânzare medii ale tuturor producătorilor comunitari și marja medie ponderată a subcotației. Or, în speță, marja medie ponderată a subcotației ar fi fost de 32 %. În opinia Consiliului, prin includerea datelor care lipsesc cu privire la vânzările anumitor societăți de legătură, această marjă ar fi fost poate de 30 %, de 32 % sau de 35 %, ceea ce nu ar fi modificat cu nimic concluzia potrivit căreia avea loc o subcotație semnificativă și importurile care făceau obiectul unui dumping produceau un prejudiciu industriei comunitare. Consiliul arată de asemenea că trimiterea făcută de reclamante la calcularea marjei prejudiciului este nerelevantă în acest context. Marja prejudiciului nu ar fi utilă decât pentru a aplica regula taxei celei mai mici, potrivit căreia taxa instituită trebuie să fie egală cu marja de dumping sau cu marja prejudiciului, dacă aceasta este mai redusă. În speță, includerea vânzărilor produsului în cauză efectuate de Vallourec & Mannesmann Oil & Gas Ltd (denumită în continuare „VMOG Regatul Unit") și de Productos Tubolares, care reprezentau împreună mai puțin de 8 % din vânzările produsului în cauză realizate de industria comunitară, nu ar fi putut avea în niciun caz ca efect scăderea marjei prejudiciului, evaluată la 57 %, la un nivel inferior celui al marjei de dumping, evaluată la 25,7 %.

85 Consiliul susține, apoi, că reclamantele pornesc de la ipoteza potrivit căreia producătorii comunitari aflați la originea plângerii și care fac parte din eșantion nu au cooperat de fapt. În măsura în care lipsa informațiilor referitoare la anumite societăți de legătură ale producătorilor comunitari nu ar avea un impact important asupra analizei prejudiciului și a legăturii de cauzalitate, această ipoteză ar fi eronată și ar trebui să se respingă susținerea de încălcare a articolului 3 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) din regulamentul de bază.

— Aprecierea Tribunalului

86 Astfel cum s-a arătat deja la punctele 38 și 39 de mai sus, în domeniul măsurilor de protecție comercială, întrucât instituțiile comunitare dispun de o putere largă de apreciere datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le analizeze, controlul instanței comunitare cu privire la aprecierile instituțiilor trebuie să fie limitat la verificarea respectării regulilor de procedură, a exactității prezentării faptelor reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere.

87 Trebuie arătat, pe de altă parte, că, deși, în cadrul regulamentului de bază, revine Comisiei, în calitate de autoritate care realizează investigația, sarcina de a stabili dacă produsul vizat de procedura antidumping face obiectul unui dumping și cauzează un prejudiciu atunci când este pus în liberă circulație în Comunitate și deși nu este de competența acestei instituții, în acest cadru, să se degreveze de o parte a sarcinii probei care îi revine în această privință (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 17 decembrie 1997, EFMA/Consiliul, T-121/95, Rec., p. II-2391, punctul 74, și Hotărârea Tribunalului Acme/Consiliul, punctul 41 de mai sus, punctul 40), nu este mai puțin adevărat că regulamentul de bază nu conferă Comisiei nicio putere în cadrul anchetei care să îi permită să constrângă societățile să participe la anchetă sau să prezinte informații. În aceste condiții, Consiliul și Comisia depind de cooperarea voluntară a părților pentru a li se furniza informațiile necesare în termenele stabilite. Răspunsurile acestor părți la chestionarul prevăzut la articolul 6 alineatul (2) din regulamentul de bază sunt, așadar, esențiale pentru derularea procedurii antidumping (Hotărârea Shandong Reipu Biochemicals/Consiliul, punctul 38 de mai sus, punctul 65).

88 Cu toate acestea, reiese din articolul 18 din regulamentul de bază, intitulat „Lipsa cooperării”, și, mai precis, din alineatul (3) că, „[î]n cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie ignorate, cu condiția ca eventualele lipsuri să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor concluzii de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil”.

89 Acesta este cadrul în care trebuie să se examineze dacă, astfel cum susțin reclamantele, faptul că societățile de legătură ale producătorilor comunitari reținuți în eșantion nu au depus un răspuns la chestionar implică, din partea acestor producători, o lipsă a cooperării care a denaturat analiza prejudiciului, cu încălcarea articolului 3 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) din regulamentul de bază.

90 Cu toate că părțile la o procedură antidumping sunt, în principiu, obligate, în temeiul articolului 6 alineatul (2) din regulamentul de bază, să răspundă la un chestionar al Comisiei, reiese din cuprinsul articolului 18 alineatul (3) din același regulament că informațiile prezentate sub o altă formă sau în cadrul unui alt document nu trebuie să fie ignorate atunci când sunt îndeplinite cele patru condiții pe care le enumeră acest articol.

91 Astfel, în cazul în care o parte a omis să depună un răspuns la chestionar, dar a furnizat elemente de informare în cadrul unui alt document, nicio lipsă de cooperare nu îi va putea fi reproșată în cazul în care, în primul rând, eventualele lipsuri nu îngreunează excesiv stabilirea unor concluzii de o acuratețe rezonabilă, în al doilea rând, informațiile sunt furnizate în timp util, în al treilea rând, acestea pot fi verificate și, în al patrulea rând, partea a acționat cât mai bine posibil.

92 Rezultă că, spre deosebire de susținerea reclamantelor, nedepunerea unui răspuns la chestionarul Comisiei de către o societate de legătură a producătorului comunitar nu implică în mod necesar că trebuie să se considere că acest producător nu a cooperat.

Astfel, nu se va considera că respectivul producător nu a cooperat dacă lacunele în prezentarea de date nu au un impact semnificativ asupra derulării anchetei.

93 În prezenta cauză, reiese din dosar că Comisia elaborase și transmisese fiecărui producător comunitar un chestionar specific pentru societățile lor de producție și de vânzare de legătură. Producătorii respectivi erau, așadar, obligați să depună câte un răspuns la acest chestionar pentru fiecare dintre aceste societăți de legătură. Cu toate acestea, reiese din elementele prezentate de Consiliu că următoarele societăți de legătură nu au depus nici un răspuns la acest chestionar:

— Vallourec Mannesmann Oil & Gas Germany GmbH (denumită în continuare „VMOG Germania"), societate de producție și de vânzare de legătură a V & M Germania;

— Productos Tubulares, SA, societate de producție și de vânzare de legătură a Tubos Reunidos;

— Acecsa-Aceros Calibrados, SA (denumită în continuare „Acecsa"), societate de producție și de vânzare de legătură a Tubos Reunidos;

— Almesa Almacenes Metalurgicos (denumită în continuare „Almesa"), societate de comercializare de legătură a Tubos Reunidos;

— Dalmine Benelux BV, Dalmine France SARL, Dalmine Deutschland GmbH, Tenaris Global Services (UK), Eurotube Ltd, Quality Tubes Ltd, societăți de comercializare sau de revânzare-distribuție de legătură ale Dalmine;

— Tenaris West Africa Ltd, societate de legătură a Dalmine, însărcinată, în primul rând, cu transformarea țevilor și apoi, în al doilea rând, cu sarcini administrative.

94 Pe de altă parte, reiese din elementele dosarului că VMOG Regatul Unit, o societate de producție și de vânzare de legătură a V & M Germania și a V & M Franța, a depus răspunsul la chestionar în afara termenului. Prin urmare, Comisia nu a luat în considerare acest răspuns pentru stabilirea prejudiciului.

95 Trebuie, așadar, să se stabilească dacă, pentru aceste societăți, cele patru condiții menționate la articolul 18 alineatul (3) din regulamentul de bază sunt îndeplinite, astfel încât să nu poată fi reproșat Consiliului că a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că nedepunerea unui răspuns la chestionar de către societățile de legătură ale producătorilor comunitari nu a denaturat nici stabilirea prejudiciului, nici calculul marjei prejudiciului.

96 În primul rând, în legătură cu stabilirea prejudiciului, trebuie să se procedeze la analiza, pentru fiecare societate de legătură, a datelor de care dispuneau Consiliul și Comisia pentru a verifica faptul că insuficiențele din partea acestor societăți, cauzate de nedepunerea răspunsurilor la chestionar, nu îngreunau excesiv această determinare. În legătură cu societățile de legătură de producție și de vânzare, trebuie acordată o atenție specială caracterului incomplet al datelor privind producția și vânzarea societăților de legătură și impactul lor potențial asupra stabilirii prejudiciului. În plus, trebuie verificat dacă datele de care dispun Consiliul și Comisia îndeplinesc ultimele trei condiții stabilite la articolul 18 alineatul (3) din regulamentul de bază.

97 În ceea ce privește VMOG Germania, reiese din răspunsurile la întrebările scrise adresate de Tribunal că următoarele elemente au stat la baza evaluării realizate de Consiliu a impactului avut de faptul că această societate nu a răspuns la chestionar: lista tranzacție cu tranzacție a vânzărilor V & M Germania, tabelul cuprinzând volumul

producției V & M Germania și tabelul cuprinzând volumul și valoarea vânzărilor V & M Germania. Aceste documente au fost depuse de V & M Germania în timp util și au fost verificate de Comisie.

98 Din moment ce, astfel cum confirmă documentele prezentate de Consiliu, cifrele vânzărilor și ale producției VMOG Germania erau incluse în răspunsul la chestionar depus de V & M Germania, acestea au fost luate în considerare în cadrul stabilirii prejudiciului. În aceste împrejurări, trebuie să se constate că nu a fost săvârșită o eroare vădită de apreciere de către Consiliu atunci când nu a solicitat ca VMOG Germania să depună un răspuns la chestionar și când a considerat că faptul că VMOG Germania nu a răspuns la chestionar nu a denaturat stabilirea prejudiciului.

99 În ceea ce privește Productos Tubulares, reiese din răspunsurile la întrebările scrise adresate de Tribunal că elementele următoare au stat la baza evaluării, de către Consiliu, a efectului asupra stabilirii prejudiciului al faptului că această societate nu a răspuns la chestionar: versiunea confidențială a răspunsului la chestionarul de preeșantionare al Productos Tubulares și o anexă confidențială la plângere cuprinzând estimarea capacității de producție și a producției producătorilor comunitari care nu susțin plângerea. Aceste date au fost furnizate de Productos Tubulares în timp util.

100 Trebuie arătat, mai întâi, că Productos Tubulares, spre deosebire de Tubos Reunidos, nu susținea plângerea. Prin urmare, datele care o privesc pe aceasta nu trebuiau, în principiu, să fie luate în considerare în cadrul analizei situației industriei comunitare din considerentele (155)-(176) ale regulamentului atacat, analiză care era esențială pentru stabilirea prejudiciului, cu condiția ca această omisiune să nu denatureze analiza. În această din urmă ipoteză, trebuia fie să se ia în considerare aceste date, fie să se excludă datele privind Tubos Reunidos. În speță, se constată, în urma lecturii documentelor prezentate de Consiliu, că producția și vânzarea Productos Tubulares reprezenta mai puțin de 3 % din totalul producției și al vânzărilor industriei comunitare, în cursul perioadei de anchetă. Acest lucru are ca rezultat faptul că, dacă împrejurarea că Productos Tubulares nu a răspuns la chestionar a avut vreun impact asupra stabilirii prejudiciului și a legăturii de cauzalitate, acest impact nu a putut fi decât nesemnificativ. În plus, deși Consiliul nu a dispus de nicio informație privind perioada anterioară perioadei de anchetă, și anume cea care acoperă anii 2001-2003, lipsa datelor privind

această perioadă nu are influență asupra stabilirii prejudiciului, în măsura în care datele care lipsesc ar fi determinat cu atât mai mult Consiliul să subestimeze prejudiciul, iar nu să îl supraestimeze. Mai mult, Consiliul verificase, la societatea Tubos Reunidos, că nicio vânzare nu avusese loc între această societate și Productos Tubulares.

101 Trebuie, așadar, să se concluzioneze că nu a fost săvârșită nicio eroare vădită de apreciere de către Consiliu atunci când nu a solicitat societății Productos Tubulares să depună un răspuns la chestionar și a considerat că faptul că această societate nu a răspuns la chestionar nu a denaturat stabilirea prejudiciului.

102 În legătură cu Acecsa, reiese din înscrisurile Consiliului că, în cursul perioadei de anchetă, această societate s-a limitat la a cumpăra un volum redus din produsul în cauză de la Tubos Reunidos, volum destinat să fie transformat într-un alt produs decât produsul în cauză. În plus, reiese din elementele dosarului, în special din versiunea neconfidențială a răspunsului la chestionar al Tubos Reunidos, că acest volum nu reprezenta, în cursul perioadei de anchetă, mai mult de 4 % din vânzările Tubos Reunidos și nu mai mult de 1 % din totalul vânzărilor producătorilor comunitari care susțin plângerea. Având în vedere cele ce precedă, faptul că Acecsa nu a depus un răspuns la chestionar nu a putut să denatureze, în mod semnificativ, datele utilizate pentru stabilirea prejudiciului. Mai mult, ca și în cazul Productos Tubulares, deși Consiliul nu a dispus de nicio informație privind perioada anterioară perioadei de anchetă, și anume cea care acoperă anii 2001-2003, lipsa datelor privind această perioadă nu influențează stabilirea prejudiciului, în măsura în care datele care lipsesc ar fi determinat cu atât mai mult Consiliul să subestimeze prejudiciul, iar nu să îl supraestimeze. În plus, răspunsul la chestionarul Tubos Reunidos a fost depus în timp util și a făcut obiectul unei verificări de către serviciile Comisiei. În aceste împrejurări, trebuie să se constate că nu a fost săvârșită o eroare vădită de apreciere de către Consiliu atunci când nu a solicitat societății Acecsa să depună un răspuns la chestionar care să respecte cerințele de formă.

103 În ceea ce privește Almesa, reiese din înscrisurile Consiliului că această societate este o societate de comercializare. Volumul vânzărilor societății a fost, așadar, luat în considerare în analiza prejudiciului prin intermediul vânzărilor Tubos Reunidos care îi erau destinate. În plus, reiese din elementele dosarului, în special din versiunea neconfidențială a răspunsului la chestionar al Tubos Reunidos, că, în medie, prețurile

facturate de Tubos Reunidos societății Almesa erau superioare prețurilor facturate unor clienți independenți. Acest lucru înseamnă că cifra luată în considerare în legătură cu valoarea vânzărilor nu a fost subestimată și, prin urmare, nu a denaturat stabilirea prejudiciului. Prin urmare, trebuie să se constate că nu a fost săvârșită o eroare vădită de apreciere de către Consiliu atunci când nu a solicitat societății Almesa să furnizeze informații suplimentare sub forma unui răspuns la chestionar care să respecte cerințele de formă.

104 În ceea ce privește Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) și Quality Tubes, reiese din înscrisurile Consiliului că Dalmine nu a realizat nicio vânzare către Dalmine Benelux, Dalmine Deutschland și Eurotube în cursul perioadei de anchetă. În legătură cu Quality Tubes și Tenaris Global Services (UK), versiunea confidențială a răspunsului la chestionar depus de Dalmine cuprindea lista tranzacție cu tranzacție a vânzărilor lor, ceea ce implică faptul că aceste date au fost luate în considerare în cadrul analizei prejudiciului. În sfârșit, în legătură cu Dalmine France, vânzările acesteia în Comunitate erau în mod necesar marginale, totalul vânzărilor societății Dalmine către aceste șase societăți de legătură reprezentând mai puțin de 4 % din totalul vânzărilor produsului în cauză de către industria comunitară în cursul perioadei de anchetă.

105 În orice caz, reiese din elementele dosarului și în special din versiunea neconfidențială a răspunsului dat de societatea Dalmine la chestionar – versiune care a fost depusă în timp util și a fost verificată de serviciile Comisiei – că Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) și Quality Tubes sunt active fie în comercializare, fie în revânzare-distribuție. Rezultă că volumul vânzărilor acestor societăți a fost luat în considerare în analiza prejudiciului prin intermediul vânzărilor către acestea realizate de Dalmine.

106 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se constate că nu a fost săvârșită o eroare vădită de apreciere de către Consiliu atunci când nu a solicitat ca Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) și Quality Tubes să furnizeze informații suplimentare, sub forma unui răspuns la chestionar care să respecte cerințele de formă, și când a considerat că Dalmine a cooperat la realizarea anchetei.

107 În legătură cu Tenaris West Africa, reiese din înscrisurile Consiliului că această societate nu a intervenit nici în producția, nici în vânzarea produsului în cauză. În plus, reiese din răspunsurile la întrebările scrise adresate de Tribunal că, pentru a evalua impactul avut de faptul că Dalmine nu a răspuns la chestionar, Consiliul s-a bazat pe un mesaj electronic adresat de această societate Comisiei, datat 24 mai 2006. Întrucât acest mesaj electronic fusese depus în timp util, trebuie să se constate că nu a fost săvârșită o eroare vădită de apreciere de către Consiliu atunci când nu a solicitat acestei societăți să furnizeze informații suplimentare, sub forma unui răspuns la chestionar care să respecte cerințele de formă, și când a considerat că Dalmine a cooperat la realizarea anchetei.

108 În sfârșit, în legătură cu VMOG Regatul Unit, trebuie arătat că, întrucât această societate a depus răspunsul la chestionar în afara termenului, datele sale nu puteau fi utilizate în cadrul stabilirii prejudiciului. În orice caz, reiese din elementele dosarului că această societate nu susținea plângerea. Datele care o priveau nu trebuiau, așadar, în principiu, să fie luate în considerare în cadrul analizei situației industriei comunitare în scopul stabilirii prejudiciului, cu condiția ca omisiunea să nu denatureze această stabilire. În această din urmă ipoteză, trebuia fie să fie luate în considerare aceste date, fie să se excludă datele privind V & M Germania și V & M Franța. Pentru a aprecia dacă analiza urma să fie denaturată, Consiliul s-a întemeiat pe următoarele documente: tabelul cuprinzând volumul producției VMOG Regatul Unit, tabelul cuprinzând volumul și valoarea vânzărilor VMOG Regatul Unit și lista tranzacție cu tranzacție a vânzărilor V & M Franța.

109 Astfel cum confirmă documentele prezentate, Consiliul a putut să stabilească, pe baza răspunsului depus tardiv, că vânzările VMOG Regatul Unit nu reprezentau, în cursul perioadei de anchetă, decât mai puțin de 3 % din volumul total al vânzărilor producătorilor comunitari aflați la originea plângerii. Or, neluarea în considerare a acestor 3 % nu a putut avea o influență decisivă asupra stabilirii prejudiciului. În plus, trebuie să se considere că informațiile pe care s-a bazat Consiliul pentru a determina cota vânzărilor acestei societăți în vânzările industriei comunitare au fost depuse în timp util, în sensul articolului 18 alineatul (3) din regulamentul de bază.

110 Prin urmare, trebuie să se constate că nu a fost săvârșită o eroare vădită de apreciere de către Consiliu atunci când nu a exclus din definiția industriei comunitare societățile V & M Germania și V & M Franța, producătorii comunitari de legătură ai VMOG Regatul Unit reținuți în eșantion.

111 Apoi, în legătură cu calcularea marjei prejudiciului, trebuie să se arate, astfel cum a procedat Consiliul, că, în temeiul articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, care prevede regula taxei celei mai mici, marja prejudiciului nu este utilizată pentru a stabili cota taxei antidumping decât în cazul în care marja de dumping este mai ridicată decât aceasta. În speță, cota taxei antidumping impusă reclamantelor se baza pe marja de dumping a reclamantelor, și anume 25,7 %, iar nu pe marja prejudiciului de 57 %. Dacă se presupune că marja prejudiciului a fost bazată pe prețurile de transfer practicate de producătorii comunitari în privința VMOG Regatul Unit, Productos Tubulares și a societăților de legătură ale Dalmine, vânzările către aceste societăți reprezentau cel mult 10 % din vânzările totale ale industriei comunitare. Ar fi trebuit, așadar, astfel cum arată Consiliul, ca prețurile de vânzare practicate de aceste societăți de legătură să fie total disproporționate în raport cu cele ale celorlalte vânzări luate în considerare la calcularea marjei prejudiciului pentru ca aceasta din urmă să fie adusă la un nivel inferior celui al marjei de dumping.

112 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se constate că nu a fost săvârșită nicio eroare vădită de apreciere de către Consiliu atunci când a considerat că nedepunerea unui răspuns la chestionar de către societățile de legătură ale producătorilor comunitari nu a denaturat nici stabilirea prejudiciului, nici calculul marjei prejudiciului și nu a încălcat articolul 3 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) din regulamentul de bază.

113 Rezultă că trebuie respins ca nefondat aspectul celui de al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) din regulamentul de bază.

Cu privire la încălcarea principiului nediscriminării

— Argumentele părților

114 În cadrul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că Consiliul a încălcat principiul nediscriminării. Astfel, deși Comisia ar fi solicitat, în cadrul anchetei, ca toate societățile de legătură ale producătorilor-exportatori ai produsului în cauză să răspundă la chestionar, aceasta nu ar fi solicitat același lucru și societăților de vânzări de legătură ale producătorilor comunitari.

115 Reclamantele consideră că explicația oferită de Comisie nu justifică tratamentul discriminatoriu. În primul rând, deși este exact că o marjă de dumping este calculată pentru fiecare grup de producători-exportatori de legătură, în timp ce prejudiciul suferit de industria comunitară este determinat la scara întregului sector, nu ar fi adevărat că cele două operațiuni necesită un grad de cooperare diferit din partea părților în cauză. Potrivit reclamantelor, în același mod în care marja de dumping poate fi denaturată dacă un grup de producători de legătură furnizează un răspuns numai în numele unuia dintre aceștia care nu practică dumpingul, deși un alt producător îl practică, stabilirea prejudiciului va fi, la rândul ei, denaturată, dacă un producător comunitar care activează în două centre de producție diferite, dintre care unul suferă un prejudiciu și celălalt nu, furnizează un răspuns pe baza centrului care a suferit un prejudiciu.

116 În al doilea rând, reclamantele arată că procedura de calculare a marjei prejudiciului impune producătorilor-exportatori și producătorilor comunitari să coopereze exact în aceeași măsură, astfel încât orice discriminare între ei să fie nejustificată.

117 În al treilea rând, reclamantele susțin că însuși textul chestionarului impune în mod explicit producătorilor comunitari obligația de a furniza informații nu numai pentru

fiecare societate producătoare de legătură, ci și pentru fiecare societate de vânzări de legătură. Cu alte cuvinte, acesta le-ar impune aceleași cerințe ca și producătorilor-exportatori.

118 Consiliul contestă existența unei încălcări a principiului nediscriminării. Acesta susține, astfel, că reclamantele nu încearcă în niciun moment să arate că faptul că un exportator nu răspunde la un chestionar pentru societățile de legătură și că un producător comunitar nu răspunde la acesta sunt situații similare. Potrivit Consiliului, diferența de tratament invocată se justifică prin utilizarea diferită a datelor solicitate, și anume stabilirea prejudiciului pentru datele furnizate de producătorii comunitari și calcularea marjei de dumping pentru datele furnizate de producătorii-exportatori. Reclamantele nu ar demonstra nici că exportatorii și producătorii comunitari au fost într-adevăr tratați în mod diferit de Comisie.

— Aprecierea Tribunalului

119 Pretinsa încălcare a principiului nediscriminării trebuie examinată în lumina jurisprudenței citate la punctul 58 de mai sus. În temeiul acestei jurisprudențe, nu poate exista discriminare decât dacă situația producătorilor comunitari și cea a producătorilor-exportatori sunt, în speță, similare și dacă primii au făcut obiectul, din partea Comisiei, al unui tratament diferit față de cel rezervat celei de a doua categorii de producători.

120 Trebuie arătat de la început, fără a face vreo trimitere la prezenta cauză, că situația producătorilor-exportatori în raport cu obligația de a răspunde la chestionarul Comisiei și cea a producătorilor comunitari în raport cu aceeași obligație nu sunt, în principiu, similare. Astfel, după cum a arătat Consiliul în înscrisurile sale, răspunsul la chestionar pe care producătorii-exportatori trebuie să îl furnizeze are ca scop stabilirea marjei de dumping, care este bazată pe datele specifice fiecărei întreprinderi. În schimb, răspunsul la chestionar pe care trebuie să îl furnizeze producătorii comunitari are ca scop stabilirea prejudiciului, care este bazată pe o analiză de ansamblu a industriei comunitare.

121 Cu toate acestea, nu se poate exclude că, în speță, împrejurările care au determinat Comisia să concluzioneze că este necesar ca producătorii-exportatori să depună un răspuns la chestionar pentru toate societățile lor de legătură au fost asemănătoare cu cele care au condus-o să concluzioneze că nu a existat lipsă de cooperare din partea producătorilor comunitari menționați la punctele 93 și 94 de mai sus în cazul în care nu a fost depus un astfel de răspuns.

122 Cu toate acestea, trebuie să se constate că reclamantele au încercat să demonstreze că, teoretic, situația producătorilor-exportatori și a producătorilor comunitari era comparabilă, dar nu au dovedit în niciun mod că aceasta era comparabilă în speță.

123 Mai mult, trebuie observat că reclamantele nu au prezentat niciun tip de probă a faptului că producătorii-exportatori și producătorii comunitari au fost efectiv tratați în mod diferit de Comisie. Astfel, în înscrisurile lor, acestea se limitează să afirme că este admis de Comisie că aceasta nu impune societăților de legătură ale producătorilor comunitari să răspundă la chestionar. Cu toate acestea, reclamantele nu dovedesc că o astfel de cerință a fost opusă producătorilor-exportatori.

124 Rezultă din considerațiile precedente că reclamantele nu au făcut deloc dovada caracterului pretins discriminatoriu al deciziei Comisiei de a nu solicita societăților de legătură ale producătorilor comunitari să depună un răspuns la chestionarul Comisiei.

125 Prin urmare, trebuie să fie respins ca nefondat aspectul celui de al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării.

Cu privire la încălcarea articolului 19 alineatul (3) din regulamentul de bază

— Argumentele părților

126 În cadrul celui de al doilea motiv, reclamantele observă că, și în cazul în care se presupune, astfel cum susține Consiliul, că dosarul anchetei cuprinde date ce demonstrează că nedepunerea răspunsurilor la chestionar de către societățile de legătură ale producătorilor comunitari nu a avut un impact semnificativ asupra evaluării prejudiciului suferit de producătorii comunitari, Consiliul nu ar putea, potrivit articolului 19 alineatul (3) din regulamentul de bază, să invoce în mod valabil aceste date, întrucât dosarul neconfidențial al anchetei nu conține nicio informație de acest tip.

127 Consiliul afirmă că articolul 19 alineatul (3) din regulamentul de bază nu prevede că informațiile pentru care nu este furnizat niciun rezumat neconfidențial trebuie să fie respinse întotdeauna, ci prevede că informația poate fi eliminată, cu excepția cazului în care se poate demonstra în mod convingător, utilizând surse adecvate, că informația este corectă. Obligația părților la o anchetă antidumping, prevăzută la articolul 19 alineatul (3) din regulamentul de bază, de a furniza un rezumat neconfidențial al informațiilor pe care le prezintă Comisiei ar urmări protejarea dreptului la apărare al celorlalte părți. Consiliul deduce de aici că reclamantele nu pot invoca, drept motiv de anulare al unei măsuri antidumping, utilizarea de către Comisie a informațiilor pentru care nu a fost furnizat niciun rezumat neconfidențial, în afară de cazul în care acestea pot demonstra că utilizarea informațiilor respective a reprezentat o încălcare a dreptului lor la apărare. Nu aceasta ar fi situația în prezenta cauză.

— Aprecierea Tribunalului

128 Mai întâi, trebuie arătat că motivul invocat de reclamante, întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (3) din regulamentul de bază, a fost invocat pentru prima dată în replică. Invocarea de noi motive pe parcursul procesului este în principiu interzisă, cu excepția cazului în care aceste motive se bazează pe elemente de drept și de fapt care au

apărut în cursul procedurii (Hotărârea Tribunalului din 14 martie 2007, Aluminium Silicon Mill Products/Consiliul, T-107/04, Rep., p. II-669, punctul 60).

129 În speță, reclamantele au invocat acest motiv nou ca răspuns la datele comunicate pentru prima dată de Consiliu la punctele 52, 53, 55, 59, 60 și 64, precum și în nota de subsol nr. 31 din memoriul în apărare. Așadar, motivul nou invocat de reclamante, întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (3) din regulamentul de bază, este fondat pe elemente de fapt care au apărut în cadrul procedurii. Rezultă că acest motiv trebuie să fie considerat admisibil.

130 În ceea ce privește temeinicia acestui motiv, trebuie să se arate, în primul rând, că textul articolului 19 alineatul (3) din regulamentul de bază nu prevede pentru Comisie decât o simplă posibilitate de a elimina o informație confidențială pentru care nu este disponibil niciun rezumat neconfidențial.

131 În al doilea rând, trebuie observat că obiectivul articolului 19 din regulamentul de bază este acela de a proteja nu numai secretele de afaceri, ci și dreptul la apărare al celorlalte părți la procedura antidumping. Acest lucru implică, astfel cum reiese din jurisprudență, că, în cadrul unei proceduri antidumping, neregularitățile din comunicarea de către Comisie a rezumatelor neconfidențiale nu sunt de natură să constituie o încălcare a drepturilor procedurale care să justifice anularea regulamentului ce stabilește taxele antidumping decât în cazul în care persoana interesată nu a cunoscut suficient de bine substanța conținutului documentului sau al documentelor în cauză și, din această cauză, nu a putut să își exprime în mod valabil punctul de vedere cu privire la realitatea sau la relevanța lor [a se vedea în acest sens, în legătură cu articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2423/88 al Consiliului din 11 iulie 1988 privind protecția împotriva importurilor ce fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Economice Europene (JO L 209, p. 1), al cărui conținut normativ este, în esență, identic cu cel al articolului 19 alineatul (3) din regulamentul de bază, Hotărârea Tribunalului din 15 octombrie 1998, Industrie des poudres sphériques/Consiliul, T-2/95, Rec., p. II-3939, punctul 137]. Prin urmare, trebuie să se constate, astfel cum a făcut Consiliul, că utilizarea de către Comisie a informațiilor pentru care nu a fost furnizat niciun rezumat neconfidențial nu poate fi invocată, ca motiv de anulare a unei măsuri antidumping, de către părțile la o

procedură antidumping, decât dacă acestea pot demonstra că utilizarea acestor informații a constituit o încălcare a dreptului lor la apărare.

132 În acest context, trebuie să se verifice dacă Comisia și Consiliul au încălcat articolul 19 alineatul (3) din regulamentul de bază. În această privință, Consiliul afirmă, în cadrul răspunsurilor la întrebările adresate de Tribunal, că, pentru a verifica faptul că nedepunerea răspunsurilor la chestionar de către societățile de legătură ale producătorilor comunitari nu a avut un impact asupra evaluării prejudiciului, Comisia s-a întemeiat pe următoarele documente:

— pentru VMOG Germania: lista tranzacție cu tranzacție a vânzărilor V & M Germania, tabelul cuprinzând volumul producției V & M Germania și tabelul cuprinzând volumul și valoarea vânzărilor V & M Germania; cu alte cuvinte, Comisia s-a întemeiat pe elemente care figurau în răspunsul dat de V & M Germania la chestionar, o versiune neconfidențială a acestuia fiind depusă;

— pentru VMOG Regatul Unit: tabelul cuprinzând volumul producției VMOG Regatul Unit, tabelul cuprinzând volumul și valoarea vânzărilor VMOG Regatul Unit și lista tranzacție cu tranzacție a vânzărilor V & M Franța; cu toate că această din urmă listă figura în versiunea confidențială a răspunsului dat de V & M Franța la chestionar, listă pentru care exista o versiune neconfidențială, primele două tabele figurau în versiunea confidențială a răspunsului dat de VMOG Regatul Unit la chestionar, pentru care nu exista o versiune neconfidențială;

— pentru Productos Tubulares: versiunea confidențială a răspunsului la chestionarul de preeșantionare al Productos Tubulares și o anexă confidențială la plângere cuprinzând estimarea capacității de producție și a producției producătorilor comunitari care nu susțin plângerea; deși exista o versiune neconfidențială a acestui din urmă document, nu exista o astfel de versiune a primului document;

— pentru Acecsa: secțiunea D.2 a răspunsului dat de Tubos Reunidos la chestionar, chestionar pentru care exista o versiune neconfidențială;

— pentru Almesa: lista tranzacție cu tranzacție a vânzărilor Tubos Reunidos; această listă figura în versiunea confidențială a răspunsului la chestionar al acestei societăți, pentru care exista de asemenea o versiune neconfidențială;

— pentru Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) și Quality Tubes: elemente cuprinse în versiunea confidențială a răspunsului la chestionar al Dalmine, pentru care exista o versiune neconfidențială;

— pentru Tenaris West Africa: un mesaj electronic adresat de Dalmine Comisiei, datat 24 mai 2006 pentru care nu exista o versiune neconfidențială.

133 Trebuie, așadar, să se determine dacă faptul că, în condițiile în care nu exista o versiune neconfidențială a documentelor, Comisia s-a întemeiat pe versiunea confidențială a răspunsului dat de VMOG Regatul Unit la chestionar, pe versiunea confidențială a răspunsului dat de Productos Tubulares la chestionarul de preeșantionare și pe mesajul electronic din 24 mai 2006, a constituit o încălcare a dreptului la apărare.

134 Existența unei astfel de încălcări trebuie evaluată în lumina jurisprudenței citate la punctul 64 de mai sus. Potrivit acestei jurisprudențe, părților interesate trebuie să li se fi oferit posibilitatea să își exprime în mod util punctul de vedere asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale privind existența unei practici de dumping și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta. Totuși, în legătură cu o încălcare a

dreptului de acces la dosarul anchetei, trebuie arătat că o astfel de încălcare nu ar putea determina anularea în tot sau în parte a regulamentului atacat decât în cazul în care ar fi existat o posibilitate, chiar redusă, ca divulgarea documentelor în cauză să conducă procedura administrativă la un rezultat diferit, în ipoteza în care întreprinderea în cauză ar fi putut să invoce acest drept în cursul procedurii menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 29 ianuarie 2008, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, T-206/07, Rep., p. II-1, punctul 71).

135 În prezenta cauză, reclamantele afirmă că ar fi avut nevoie de aceste documente pentru a dovedi că faptul că VMOG Regatul Unit, Tubos Reunidos și Tenaris West Africa nu au răspuns la chestionar a denaturat analiza prejudiciului. Or, s-a constatat la punctele 101, 108 și, respectiv, 107 de mai sus că nu a fost săvârșită nicio eroare vădită de apreciere de către Consiliu atunci când a considerat că nedepunerea sau neluarea în considerare a răspunsurilor date de Productos Tubulares, VMOG Regatul Unit și Tenaris West Africa la chestionar nu influențase stabilirea prejudiciului. În consecință, nu ar fi existat nicio posibilitate ca divulgarea către reclamante a versiunilor neconfidențiale ale răspunsului dat de VMOG Regatul Unit la chestionar, a răspunsului dat de Productos Tubulares la chestionarul de preeșantionare și a mesajului electronic din 24 mai 2006 să conducă procedura administrativă la un rezultat diferit.

136 Rezultă că trebuie să fie respins ca nefondat aspectul celui de al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 19 alineatul (3) din regulamentul de bază.

Cu privire la încălcarea articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază

— Argumentele părților

137 În susținerea celui de al treilea motiv, reclamantele arată că, întrucât nu a încheiat procedura, deși nivelul de susținere a plângerii se situa sub nivelul minim regulamentar de 25 % din producția comunitară, din cauză că industria comunitară nu coopera, Consiliul a încălcat articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază.

138 Consiliul amintește că acest motiv se întemeiază pe susținerea potrivit căreia producătorii comunitari aflați la originea plângerii și reținuți în eșantion nu au cooperat. În opinia Consiliului, întrucât această susținere este eronată, potrivit considerațiilor expuse în cadrul celui de al doilea motiv, al treilea motiv trebuie respins.

— Aprecierea Tribunalului

139 Trebuie să se arate că articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază nu conține nicio obligație pentru Comisie de a încheia o procedură antidumping în curs atunci când nivelul de susținere al plângerii a coborât sub un prag minim de 25 % din producția comunitară. Astfel, acest articol nu privește decât gradul de susținere a plângerii necesar pentru a permite Comisiei să deschidă o procedură. Această interpretare este confirmată de cuprinsul articolului 9 alineatul (1) din regulamentul de bază, în temeiul căruia, „[î]n cazul în care o plângere este retrasă, procedura poate fi încheiată, cu excepția cazului în care încheierea ei nu este în interesul Comunității". Astfel, chiar dacă plângerea este retrasă de industria comunitară, Comisia nu este supusă unei obligații de a încheia procedura, ci dispune de o simplă facultate de a încheia procedura.

140 În speță, trebuie să se constate că gradul de susținere cerut fusese atins cu ocazia deschiderii procedurii antidumping, dar se susține că trecuse sub pragul de 25 % în cursul procedurii, atunci când Comisia solicitase producătorilor comunitari să răspundă la chestionar. Prin urmare, în prezenta cauză, nu poate fi imputată Consiliului nicio încălcare a articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază.

141 Trebuie arătat, cu titlu suplimentar, că presupunând chiar că articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază ar fi impus Comisiei o obligație de a închide procedura atunci când nivelul de susținere a plângerii coboară sub un prag minim de 25 % în cursul procedurii, o asemenea încălcare nu există în prezenta cauză. Astfel, s-a concluzionat la punctul 112 de mai sus că nu a fost săvârșită o eroare vădită de apreciere de către Consiliu atunci când a considerat că nedepunerea răspunsurilor la chestionar de către societățile de legătură ale producătorilor comunitari nu avea niciun impact asupra analizei prejudiciului cauzat industriei comunitare. Acest lucru înseamnă că trebuie să se considere că producătorii comunitari reținuți în eșantion au cooperat, ceea ce implică faptul că nu poate fi constatată nicio reducere a gradului de susținere a plângerii.

142 Prin urmare, al treilea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la încălcarea dreptului la apărare și a obligației de motivare

— Argumentele părților

143 În cadrul celui de al șaselea motiv, reclamantele susțin că dreptul lor la apărare a fost încălcat. În acest sens, reclamantele arată că nu le-a fost comunicat decât în ziua adoptării regulamentului atacat faptul că Consiliul considera că lipsa cooperării depline și complete a anumitor producători comunitari reținuți în eșantion nu avea un impact

semnificativ asupra evaluării prejudiciului suferit de acești producători și de industria comunitară în ansamblul său. De asemenea, Consiliul nu și-ar fi îndeplinit obligația de motivare, întrucât regulamentul atacat nu oferă un răspuns adecvat pentru argumentul reclamantelor privind lipsa cooperării industriei comunitare.

144 Consiliul amintește că reclamantele au prezentat observații privind lipsa cooperării industriei comunitare în două scrisori datate 3 aprilie și 4 mai 2006 și au primit răspuns din partea Comisiei în al doilea document de informare finală. În ceea ce privește pretinsa încălcare a obligației de motivare, regulamentul atacat ar descrie alcătuirea industriei comunitare aflată la originea plângerii și alegerea eșantionului. În plus, Comisia ar fi răspuns susținerilor reclamantelor în al doilea document de informare finală, în nota de răspuns la observațiile reclamantelor cu privire la primul document de informare finală și în scrisoarea din 16 iunie 2006.

— Aprecierea Tribunalului

145 Al șaselea motiv, întemeiat de reclamante pe încălcarea dreptului la apărare și a obligației de motivare, în măsura în care privește stabilirea prejudiciului, trebuie examinat în lumina jurisprudenței menționate la punctele 64 și 65 de mai sus.

146 Mai întâi, în ceea ce privește pretinsa încălcare a dreptului la apărare, trebuie să se precizeze că, deși, astfel cum se menționează la punctul 64 de mai sus, legiuitorul a înțeles să recunoască părților în cauză, în special exportatorilor, în temeiul articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază, un drept de a fi informate cu privire la faptele și la considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea de taxe antidumping definitive (Hotărârea Tribunalului din 19 noiembrie 1998, Champion Stationery și alții/Consiliul, T-147/97, Rec., p. II-4137, punctul 55), Comisia nu este obligată să informeze părțile în cauză cu privire la toate elementele de fapt sau de drept

pertinente în această privință (a se vedea în acest sens Hotărârea Ferchimex/Comisia, punctul 65 de mai sus, punctul 118).

147 În speță, reclamantele susțin, în esență, că faptul că au fost informate tardiv de Consiliu cu privire la motivele specifice pentru care considera că producătorii comunitari reținuți în eșantion au cooperat în mod valabil la anchetă constituie o încălcare a dreptului la apărare.

148 Trebuie să se observe că, deși întrebările privind definiția industriei comunitare și validitatea eșantionului de producători comunitari selecționați de Comisie sunt esențiale pentru stabilirea prejudiciului, Comisia nu este obligată să informeze părțile în cauză cu privire la detaliile evaluării prejudiciului menționat. În particular, faptul că, în speță, Comisia a considerat că nu era necesar ca anumite societăți de legătură ale producătorilor comunitari să depună un răspuns la chestionar, în măsura în care răspunsurile pe care aceste societăți ar fi putut să le depună nu ar fi avut niciun impact asupra analizei prejudiciului, nu era o considerație esențială pentru stabilirea prejudiciului pe care Comisia era obligată să o specifice în documentul de informare finală.

149 În această privință, trebuie să se arate că primul document de informare finală, datat 27 februarie 2006, cuprindea, la punctul 1.4.2, o motivare globală a selecției eșantionului de producători comunitari, precum și, la punctul 4.1, o descriere generală a producătorilor comunitari care susțin plângerea și despre care se consideră că alcătuiesc industria comunitară în sensul articolului 4 alineatul (1) și al articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază în scopul anchetei și, în particular, pentru stabilirea prejudiciului. Punctul 1.4.2 menționa un producător comunitar, selecționat inițial pentru a face parte din eșantion, care a omis să coopereze și care a fost înlocuit în eșantion, prin urmare, de un alt producător comunitar.

150 În urma acestui prim document de informare finală, prin scrisoarea din 3 aprilie 2006, reclamantele au solicitat explicații mai detaliate cu privire la alcătuirea eșantionului, mai precis cu privire la identitatea producătorului comunitar care a refuzat să

coopereze, cu privire la data depunerii răspunsurilor la chestionar de către VMOG Regatul Unit și de către Rohrwerk Maxhütte, cu privire la cooperarea VMOG Regatul Unit, precum și cu privire la susținerea plângerii de către Productos Tubulares.

151 Comisia a răspuns la fiecare dintre aceste cereri de explicații la punctele 3-6 din anexa C la al doilea document de informare finală, datat 24 aprilie 2006. Apoi, reclamantele au făcut alte observații cu privire la aceste diferite puncte, în scrisoarea din 4 mai 2006. Comisia a răspuns acestor observații printr-o scrisoare din 16 iunie 2006, pe care reclamantele au primit-o la 27 iunie 2006, astfel cum demonstrează documentele prezentate de acestea din urmă.

152 Deși observațiile Comisiei, ca răspuns la scrisoarea din 4 mai 2006, nu au ajuns la reclamante decât la 27 iunie 2006, respectiv în ziua adoptării regulamentului atacat, trebuie să se considere că reclamantele nu numai că au avut posibilitatea să își prezinte în mod util punctul de vedere cu privire la problema definirii industriei comunitare și a validității eșantionului, ci și-au exprimat în mod efectiv poziția cu privire la aceste aspecte. Astfel, scrisoarea din 16 iunie 2006 urma unui schimb de informații între reclamante și Comisie, schimb care a fost descris la punctele 149-151 de mai sus.

153 Prin urmare, trebuie să fie respins aspectul celui de al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, în măsura în care acesta privește problema cooperării industriei comunitare.

154 În continuare, în legătură cu pretinsa încălcare a obligației de motivare, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței citate la punctul 65 de mai sus, Consiliul nu este obligat să răspundă, în motivarea regulamentului, tuturor punctelor de fapt și de drept invocate de persoanele interesate în cursul procedurii administrative. În plus, tot în temeiul acestei jurisprudențe, în funcție de context, nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente.

155 Astfel cum s-a arătat la punctul 148 de mai sus, faptul că Comisia a considerat că nu era necesar ca anumite societăți de legătură ale producătorilor comunitari să depună un răspuns la chestionarul său, în măsura în care răspunsurile pe care aceste societăți ar fi putut să le depună nu ar fi avut niciun impact asupra analizei prejudiciului, nu era o considerație esențială pentru stabilirea prejudiciului pe care Comisia era obligată să o specifice în regulamentul atacat. Considerațiile esențiale pentru stabilirea prejudiciului pe care Consiliul era obligat să le menționeze în regulamentul atacat privesc definirea industriei comunitare, precum și validitatea eșantionului producătorilor comunitari.

156 Întrucât regulamentul atacat cuprinde, în considerentul (12), o motivare globală a alegerii eșantionului producătorilor comunitari, precum și, în considerentul (14), o descriere generală a chestionarelor primite, acceptate și verificate, nu se poate reproșa Consiliului o încălcare a obligației de motivare.

157 Mai mult, trebuie amintit că scrisoarea din 16 iunie 2006, primită de reclamante la 27 iunie 2006, cuprindea elementele esențiale ale raționamentului Comisiei ce au determinat-o să considere că nu era necesar ca anumite societăți de legătură ale producătorilor comunitari să depună un răspuns la chestionar, în măsura în care răspunsurile pe care aceste societăți le-ar fi putut depune nu ar fi avut niciun impact asupra analizei prejudiciului.

158 Rezultă că trebuie respins aspectul celui de al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, în măsura în care acesta privește problema cooperării industriei comunitare.

Cu privire la ajustarea prețului de vânzare practicat de Sepco

159 În cadrul celui de al patrulea motiv, precum și al unei părți a celui de al șaselea motiv, reclamantele se întemeiază pe o împrejurare de fapt identică, și anume că, din prețul de vânzare facturat de Sepco importatorilor care nu sunt de legătură din Comunitate, Consiliul a dedus o sumă corespunzătoare unui comision, fără a demonstra că funcțiile îndeplinite de Sepco sunt asemănătoare celor ale unui agent care lucrează pe bază de comision.

160 Potrivit reclamantelor, această împrejurare de fapt a determinat din partea Consiliului:

— o eroare vădită de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază (al patrulea motiv);

— o eroare vădită de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) primul paragraf din regulamentul de bază (al patrulea motiv);

— o încălcare a dreptului la apărare și a obligației de motivare (al șaselea motiv).

Cu privire la eroarea vădită de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază

— Argumentele părților

161 În cadrul celui de al patrulea motiv, reclamantele susțin că, prin deducerea din prețul de vânzare facturat de Sepco importatorilor care nu sunt de legătură din Comunitate a unei sume corespunzătoare unui comision, fără a demonstra că funcțiile Sepco sunt asemănătoare celor ale unui agent care lucrează pe bază de comision, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. Mai precis, Consiliul nu s-ar fi achitat de sarcina probei care îi revenea nici în regulamentul atacat, nici în faxul din 26 iunie 2006.

162 În ceea ce privește regulamentul atacat, Consiliul ar declara simplu, în considerentul (132) al acestuia, că prețul de export a făcut obiectul unei ajustări în temeiul comisioanelor, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, în cazurile în care vânzările au fost efectuate prin intermediul comercianților de legătură, deoarece aceștia exercitau funcții similare celor ale unui agent care lucrează pe bază de comision.

163 În ceea ce privește faxul din 26 iunie 2006, reclamantele amintesc că, în acest fax, Comisia a ținut seama de următoarele elemente:

— reclamantele au efectuat vânzări directe ale produsului în cauză în Comunitate;

— societatea de vânzări de legătură a reclamantelor în Ucraina, și anume SPIG Interpipe, a intervenit în calitate de agent de vânzări pentru vânzările efectuate de Sepco;

— legăturile dintre Sepco și reclamante sunt insuficiente și nu permit să se considere că Sepco se află sub controlul acestora sau al SPIG Interpipe, astfel cum ar fi cazul, în fapt și în drept, dacă Sepco ar fi fost un serviciu de export integrat.

164 Reclamantele consideră că aceste fapte nu sunt relevante.

165 În primul rând, Comisia ar fi ținut seama, în acest fax, numai de fapte indirecte care nu prezintă nicio legătură cu funcțiile îndeplinite de Sepco și care nu sunt suficiente în niciun mod pentru a demonstra că Sepco intervine în calitate de agent.

166 În al doilea rând, reclamantele subliniază că, deși au efectuat vânzări directe în Comunitate, au realizat aceste vânzări către noile state membre într-o etapă de tranziție. Mai mult, faptul că societatea comercială ucraineană SPIG Interpipe continua să exercite anumite sarcini intermediare între Sepco și reclamante, nu ar fi suficient pentru ca rolul avut de Sepco să fie cel al unui serviciu comercial al reclamantelor.

167 În al treilea rând, reclamantele observă că Comisia nu invocă nicio dispoziție de drept în susținerea punctului de vedere potrivit căruia, deși societățile au aceiași beneficiari finali astfel încât există un control comun, acestea nu pot fi considerate, în fapt sau în drept, ca făcând parte dintr-o entitate economică unică astfel încât societățile comerciale să poată fi considerate ca exercitând funcțiile unui serviciu de export integrat. Un astfel de control comun ar exista *de facto*. Acest control ar fi trebuit să fie cunoscut Comisiei, întrucât reprezentanții reclamantelor au fost prezenți cu ocazia

vizitelor de verificare la sediile Sepco, iar anumite date revizuite solicitate de Comisie au fost transmise acesteia din urmă de reprezentanții Sepco.

168 În al patrulea rând, reclamantele susțin că situația în care se află Sepco nu este diferită de cea a societăților de vânzări ale căror rezultate sunt consolidate cu cele ale producătorilor lor de legătură pentru a stabili valoarea normală în societatea de export. Reclamantele arată că, în aceste împrejurări, nici Consiliul, nici Comisia nu sunt preocupate să afle dacă societățile împart aceiași beneficiari finali sau un control comun. Simplul fapt că minimum 5 % din capital este deținut direct sau indirect ar fi considerat suficient pentru ca valoarea normală să poată fi stabilită la nivelul entității economice unice constituite din producător și din societățile de vânzare de legătură, care sunt considerate că acționează în calitate de serviciu comercial al societății în cauză.

169 La argumentele reclamantelor Consiliul răspunde că Sepco nu era serviciul integrat de vânzări la export către Comunitate al reclamantelor, ci un comerciant ale cărui funcții erau similare celor ale unui agent care lucrează pe bază de comision.

170 În primul rând, Consiliul susține că, și în cazul în care invocă o problemă de sarcină a probei atunci când își formulează susținerile privind funcția îndeplinită de Sepco, reclamantele contestă în realitatea concluzia instituțiilor potrivit căreia Sepco era un comerciant ale cărui funcții erau similare celor ale unui agent care lucrează pe bază de comision. Întrebarea relevantă ar fi, prin urmare, dacă instituțiile s-au întemeiat pe elemente de natură să demonstreze sau să permită să se deducă faptul că funcțiile îndeplinite de Sepco erau cele ale unui comerciant care lucrează pe bază de comision și că acestea erau de natură să afecteze comparabilitatea între prețul de export și valoarea normală. Consiliul și Comisia ar fi subliniat aceste elemente.

171 În al doilea rând, Consiliul afirmă că reclamantele nu au furnizat nici cel mai mic element de probă în legătură cu vicierea concluziilor sale de o eroare vădită de apreciere.

172 În primul rând, reclamantele ar susține în mod eronat că faptul că Sepco era o societate independentă nu avea nicio importanță. Pe de altă parte, acestea nu ar fi furnizat niciodată dovada că ele însele – sau societatea-mamă comună, Allied Steel Holding BV, în cazul Sepco și al NTRP – ar fi exercitat un control asupra Sepco.

173 În al doilea rând, tot eronat ar fi ca reclamantele să lase să se înțeleagă că simplul fapt de a deține în comun 5 % din capital ar fi suficient pentru a concluziona că Sepco era serviciul lor de export integrat.

174 În al treilea rând, reclamantele nu ar ține seama de faptul că relația lor cu Sepco era cea dintre un cumpărător și un vânzător.

175 În al patrulea rând, întrucât reclamantele nu contestă că amândouă au efectuat vânzări directe către clienți independenți, în Comunitate sau în țări terțe, aceste vânzări ar demonstra în mod clar că reclamantele aveau propriile servicii integrate de vânzări la export.

176 În al cincilea rând, Consiliul arată că reclamantele susțin în mod eronat că prezența reprezentanților reclamantelor cu ocazia vizitelor de verificare la sediile Sepco și participarea lor la anchetă ar fi trebuit să conducă instituțiile să concluzioneze că, în pofida personalității sale juridice distincte, Sepco era de fapt serviciul de export al reclamantelor. În realitate, tot ceea ce instituțiile ar putea deduce de aici este că, întrucât Sepco și reclamantele erau societăți de legătură, acestea cooperau în cadrul anchetei.

— Aprecierea Tribunalului

177 Potrivit unei jurisprudențe constante privind calcularea valorii normale, aplicabile prin analogie calculării prețului de export, împărțirea activităților de producție și de vânzare în interiorul unui grup format din societăți distincte din punct de vedere juridic nu afectează faptul că este vorba despre o entitate economică unică ce organizează în acest mod un ansamblu de activități exercitate, în alte cazuri, de o entitate care este unică și din punct de vedere juridic (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Curții din 5 octombrie 1988, Brother Industries/Consiliul, 250/85, Rec., p. 5683, punctul 16, Hotărârea din 10 martie 1992, Matsushita Electric/Consiliul, C-175/87, Rec., p. I-1409, punctul 12, și Hotărârea din 13 octombrie 1993, Matsushita Electric Industrial/Consiliul, C-104/90, Rec., p. I-4981, punctul 9).

178 Trebuie arătat că, atunci când se constată că un producător încredințează sarcini care aparțin în mod normal unui departament de vânzări intern unei societăți de distribuție a produselor sale pe care îl controlează din punct de vedere economic și cu care formează o entitate economică unică, este justificat faptul că instituțiile se bazează pe prețurile plătite de primul cumpărător independent distribuitorului afiliat. Luarea în considerare a prețurilor distribuitorului afiliat permite evitarea situației în care costurile, care sunt în mod evident incluse în prețul de vânzare al unui produs atunci când această vânzare este efectuată de un departament de vânzări integrat în structura producătorului, nu mai sunt incluse atunci când aceeași activitate de vânzare este exercitată de o societate distinctă din punct de vedere juridic, deși este controlată din punct de vedere economic de producător (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Curții din 10 martie 1992, Canon/Consiliul, C-171/87, Rec., p. I-1237, punctele 9-13).

179 Reiese de asemenea din jurisprudență că o entitate economică unică există atunci când un producător încredințează sarcini care revin în mod normal unui departament de vânzări intern unei societăți de distribuție a produselor sale pe care o controlează din punct de vedere economic (a se vedea în acest sens Hotărârea Canon/Consiliul, punctul 178 de mai sus, punctul 9). În plus, structura capitalului este un indiciu pertinent privind existența unei entități economice unice (a se vedea în acest sens Concluziile avocatului general Lenz în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Curții din 7 iulie 1994, Gao Yao/Consiliul, C-75/92, Rec., p. I-3141, I-3142, punctul 33). Mai mult, s-a decis că o entitate economică unică poate exista atunci când producătorul își asumă

o parte din funcțiile de vânzare complementare celor ale societății de distribuție a produselor sale (Hotărârea Matsushita Electric Industrial/Consiliul, punctul 177 de mai sus, punctul 14).

180 Pe de altă parte, trebuie amintit că, în același mod în care o parte care, în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, solicită ajustări pentru ca valoarea normală și prețul de export să devină comparabile în vederea stabilirii marjei de dumping trebuie să facă dovada faptului că cererea sa este justificată, instituțiilor le revine sarcina de a se întemeia, atunci când consideră că trebuie să efectueze o ajustare, pe probe sau cel puțin pe indicii care permit să se stabilească existența unui factor în temeiul căruia este operată ajustarea și să determine efectul acesteia asupra comparabilității prețurilor (Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2002, Kundan și Tata/Consiliul, T-88/98, Rec., p. II-4897, punctul 96).

181 În lumina acestor considerații, trebuie să se verifice dacă instituțiile au prezentat dovada sau cel puțin indicii ale faptului că funcțiile îndeplinite de Sepco nu sunt cele ale unui departament de vânzări intern, ci sunt asimilabile funcțiilor unui agent care lucrează pe bază de comision.

182 În faxul adresat reclamantelor la 26 iunie 2006, Comisia a enumerat trei elemente pe care s-a întemeiat pentru a concluziona că Sepco exercita funcții asimilabile celor ale unui agent care lucrează pe bază de comision. În primul rând, reclamantele ar fi efectuat vânzări directe ale produsului în cauză în Comunitate. În al doilea rând, SPIG Interpipe, societatea de vânzări de legătură în Ucraina, ar fi intervenit în calitate de agent de vânzări pentru vânzările reclamantelor către Sepco. În al treilea rând, legăturile dintre Sepco și reclamante ar fi insuficiente și nu ar permite să se considere că aceasta este sub controlul reclamantelor sau că există un control comun pentru Sepco și pentru reclamante.

183 În ceea ce privește reclamantele, acestea au amintit natura funcțiilor îndeplinite de Sepco în două scrisori adresate Comisiei la 22 martie și la 4 mai 2006. Reclamantele au explicat, în aceste scrisori, că funcțiile îndeplinite de Sepco sunt următoarele: Sepco asigură contactele cotidiene cu clienții existenți și potențiali; Sepco prezintă caracteristicile tehnice și utilizările tuburilor și țevilor obținute fără sudură fabricate

de reclamante; Sepco determină prețurile de vânzare și politica pe care piața și clienții în cauză le pot suporta; Sepco solicită și primește comenzile; Sepco emite facturile, precum și toate documentele de vânzare; Sepco asigură service-ul post-vânzare. Totuși, niciunul dintre aceste elemente nu este susținut de niciun tip de probă.

184 Cu toate acestea, trebuie observat că, potrivit jurisprudenței citate la punctul 180 de mai sus, sarcina inițială a probei revine instituției care consideră că trebuie să efectueze o ajustare, iar nu părții în cauză afectate de această ajustare. În lumina jurisprudenței citate la punctele 177 și 178 de mai sus, trebuie să se considere că elementele prezentate de Comisie pentru a justifica ajustarea efectuată în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază nu sunt suficient de convingătoare și nu pot, așadar, să fie considerate indicii care permit să se stabilească existența factorului în temeiul căruia este operată ajustarea și să se determine efectul acestuia asupra comparabilității prețurilor.

185 Astfel, în primul rând, în legătură cu faptul că reclamantele ar fi efectuat vânzări directe ale produsului în cauză în Comunitate, trebuie amintită jurisprudența citată la punctul 179 de mai sus, potrivit căreia o entitate economică unică poate exista atunci când producătorul își asumă o parte din funcțiile de vânzare complementare celor ale societății de distribuție a produselor sale. Or, astfel cum atestă înscrisurile părților, vânzările directe în Comunitate, efectuate de reclamante, au fost realizate către noile state membre, într-o etapă de tranziție. În plus, reclamantele au confirmat, în cadrul ședinței, că volumul vânzărilor directe reprezenta în jur de 8 % din volumul total al vânzărilor reclamantelor către Comunitate și era, așadar, marginal. Prin urmare, trebuie să se constate că reclamantele nu și-au asumat decât funcții de vânzare complementare celor îndeplinite de Sepco și numai pentru o perioadă tranzitorie.

186 În al doilea rând, în legătură cu faptul că SPIG Interpipe, societatea de vânzări de legătură în Ucraina, ar fi intervenit în calitate de agent de vânzări pentru vânzările efectuate de reclamante către Sepco, Consiliul nu explică deloc de ce faptul că SPIG Interpipe primește un comision asupra vânzărilor reclamantelor către Sepco ar demonstra că Sepco a exercitat funcții asimilabile celor ale unui agent care lucrează pe

bază de comision sau ar împiedica recunoașterea statutului său de departament de vânzări intern al reclamantelor.

187 În al treilea rând, în legătură cu pretinsa insuficiență a legăturilor dintre Sepco și reclamante, legături care nu ar permite să se considere că aceasta se află sub controlul reclamantelor sau că există un control comun al acesteia și al reclamantelor, trebuie să se arate că reiese din elementele dosarului că Sepco și NTRP sunt legate prin intermediul unei societăți-mamă, Allied Steel Holding, care deținea 100 % din capitalul Sepco și 24 % din capitalul NTRP, în cursul perioadei de anchetă. Trebuie, așadar, să se constate că este vorba, în prezenta cauză, despre un fapt care, dacă ar fi susținut de alte elemente pertinente, ar putea contribui la stabilirea existenței unui control comun al Sepco și al NTRP și că, în orice caz, nu demonstrează insuficiența legăturilor dintre Sepco și NTRP. Această concluzie nu este pusă sub semnul întrebării de afirmația Consiliului potrivit căreia reclamantele au omis să furnizeze informații satisfăcătoare în ceea ce privește identitatea beneficiarilor efectivi ai acțiunilor Niko Tube, SPIG Interpipe și a 76 % din capitalul NTRP. În același mod, faptul că relația dintre Sepco și NTRP este cea dintre un cumpărător și un vânzător nu are nicio relevanță în demonstrarea faptului că aceștia din urmă nu constituie o entitate economică unică sau că Sepco exercită funcții asimilabile celor ale unui agent care lucrează pe bază de comision.

188 În schimb, elementele dosarului nu permit să se demonstreze că Sepco este sub controlul Niko Tube sau că există un control comun al celor două societăți. Fiind întrebate în cadrul ședinței cu privire la existența unor astfel de controale, reclamantele au explicat că legătura dintre Niko Tube și Sepco decurgea, pe de o parte, din faptul că Niko Tube și NTRP aveau trei acționari comuni și, pe de altă parte, din faptul că Allied Steel Holding deține 24 % din acțiunile NTRP și 100 % din acțiunile Sepco.

189 Trebuie să se considere că aceste elemente nu permit să se stabilească faptul că Sepco este sub controlul Niko Tube sau că există un control comun al celor două societăți. Aceste elemente permit numai să se stabilească existența unei legături indirecte între cele două societăți.

190 Prin urmare, trebuie admis aspectul celui de al patrulea motiv, întemeiat pe existența unei erori vădite de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, în măsura în care Consiliul a operat o ajustare a prețului de export practicat de Sepco în cadrul tranzacțiilor privind țevile fabricate de NTRP. Același aspect este respins în ceea ce privește celelalte capete de cerere, respectiv în măsura în care privește ajustarea prețului de export practicat de Sepco în cadrul tranzacțiilor privind țevile fabricate de Niko Tube.

Cu privire la eroarea vădită de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) primul paragraf din regulamentul de bază

— Argumentele părților

191 În cadrul celui de al patrulea motiv, reclamantele consideră că a fost săvârșită de către Consiliu o eroare vădită de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) primul paragraf din regulamentul de bază, în sensul că deducerea din prețul de vânzare practicat de Sepco a unui cuantum corespunzător comisionului pe care ar fi trebuit să îl perceapă un agent care lucrează pe bază de comision implică o asimetrie funcțională între valoarea normală și prețul de export, asimetrie care afectează comparabilitatea prețurilor.

192 Consiliul afirmă că reclamantele nu menționează faptul că ele însele au explicat că SPIG Interpipe primea comision pentru toate vânzările efectuate prin intermediul Sepco. Întrucât SPIG Interpipe este asociată atât vânzărilor interne, cât și vânzărilor la export, iar ajustarea acoperă numai participarea suplimentară a Sepco la vânzările la export, operațiunea ar fi creat o simetrie, iar nu o asimetrie.

— Aprecierea Tribunalului

193 Trebuie să se considere că aspectul celui de al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) primul paragraf din regulamentul de bază, nu poate fi considerat un aspect autonom în raport cu aspectul aceluiași motiv întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. În prezenta cauză, reclamantele susțin că ajustarea în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază nu este justificată, întrucât, departe de a face comparabile valoarea normală și prețul de export, aceasta ar crea o asimetrie funcțională. O astfel de ajustare ar reprezenta, așadar, o eroare vădită de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) primul paragraf din regulamentul de bază.

194 Potrivit jurisprudenței, reiese atât din scrisoare, cât și din structura articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază că o ajustare a prețului de export sau a valorii normale poate fi operată numai pentru a ține seama de diferențele privind factorii care afectează prețurile și, prin urmare, de comparabilitatea acestora (Hotărârea Kundan și Tata/Consiliul, punctul 180 de mai sus, punctul 94). Cu alte cuvinte, pentru a prelua terminologia utilizată de reclamantă, rațiunea de a fi a unei ajustări este aceea de a restabili simetria dintre valoarea normală și prețul de export.

195 Prin urmare, dacă ajustarea a fost operată în mod valabil, acest lucru presupune că a fost restabilită simetria între valoarea normală și prețul de export. În schimb, dacă ajustarea nu a fost operată în mod valabil, acest lucru presupune că a fost menținută, chiar a fost creată o asimetrie între valoarea normală și prețul de export.

196 În speță, aspectul celui de al patrulea motiv, întemeiat pe existența unei erori vădite de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, a fost admis în măsura în care Consiliul a operat o ajustare a prețurilor de export practicate de Sepco în cadrul tranzacțiilor privind țevi produse de NTRP, dar a fost

respins în măsura în care acesta vizează ajustarea prețurilor de export practicate de Sepco în cadrul tranzacțiilor privind țevile produse de Niko Tube (a se vedea punctul 190 de mai sus). Rezultă că trebuie să se concluzioneze că a existat o eroare vădită de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) primul paragraf din regulamentul de bază, în măsura în care a fost operată o ajustare a prețului de export practicat de Sepco în cadrul tranzacțiilor privind țevile produse de NTRP și în sensul absenței unei erori vădite de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) primul paragraf din regulamentul de bază, în măsura în care a fost operată o ajustare a prețului de export practicat de Sepco în cadrul tranzacțiilor privind țevi produse de Niko Tube.

197 Prin urmare, trebuie admis aspectul celui de al patrulea motiv, întemeiat pe existența unei erori vădite de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) primul paragraf din regulamentul de bază, în măsura în care Consiliul a operat o ajustare a prețului de export practicat de Sepco în cadrul tranzacțiilor privind țevile fabricate de NTRP. Același aspect este respins în privința celorlalte capete de cerere, și anume în măsura în care privește ajustarea prețului de export practicat de Sepco în cadrul tranzacțiilor privind țevile fabricate de Niko Tube.

Cu privire la încălcarea dreptului la apărare și a obligației de motivare

— Argumentele părților

198 În cadrul celui de al șaselea motiv, reclamantele susțin că dreptul lor la apărare a fost încălcat, în măsura în care scrisoarea din 16 iunie 2006 și faxul din 26 iunie 2006, amândouă primite efectiv la 27 iunie 2006, cuprindeau noi elemente de fapt care urmăresc să demonstreze că Sepco nu era un serviciu de export al reclamantelor. Articolul 253 CE ar fi fost de asemenea încălcat, întrucât regulamentul atacat nu furnizează un răspuns adecvat pentru argumentele reclamantelor privind această întrebare.

199 Consiliul susține că au fost furnizate explicații de către Comisie în privința ajustării în cauză în al doilea document de informare finală, datat 24 aprilie 2006. Reclamantele, care ar susține că scrisoarea din 16 iunie 2006 și faxul din 26 iunie 2006 cuprindeau elemente de fapt noi, nu ar fi precizat care erau aceste elemente de fapt și nici prin ce erau noi. În sfârșit, în legătură cu pretinsa încălcare a articolului 253 CE, problema deducerii unui cuantum corespunzător unui comision din prețul de vânzare practicat de Sepco ar fi fost tratată în regulamentul atacat, mai precis în considerentul (132), precum și în primul document de informare finală datat 27 februarie 2006, în al doilea document de informare finală datat 24 aprilie 2006 și în faxul din 26 iunie 2006.

— Aprecierea Tribunalului

200 În legătură cu pretinsa încălcare a dreptului la apărare, acest motiv trebuie examinat în lumina jurisprudenței menționate la punctele 64 și 146 de mai sus. Potrivit acestei jurisprudențe, în cadrul procedurilor antidumping, părțile în cauză au dreptul de a fi informate cu privire la faptele și la considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea de taxe antidumping definitive. În plus, părțile în cauză trebuie să fie informate la o dată care să le permită încă să își exprime în mod util punctul de vedere înainte de adoptarea regulamentului atacat (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului Champion Stationery și alții/Consiliul, punctul 146 de mai sus, punctul 83, și Hotărârea Tribunalului din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, T-35/01, Rec., p. II-3663, punctul 330).

201 În speță, reclamantele susțin, în esență, că au fost informate tardiv cu privire la motivele pentru care a fost efectuată o ajustare, în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. Or, trebuie să se considere că părțile vizate de o procedură antidumping au dreptul de a fi informate nu numai despre efectuarea unei ajustări, în cadrul comparării valorii normale cu prețul de export, potrivit articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, ci și despre motivele pentru care a fost efectuată ajustarea. Astfel, informarea privind ajustarea și motivele pentru care aceasta a fost efectuată este esențială, în măsura în care o asemenea ajustare afectează direct nivelul taxei antidumping. În această privință, trebuie arătat că simpla comunicare către părțile în cauză a faptului că a fost efectuată o ajustare, fără a explica motivele acesteia, nu poate fi considerată suficientă potrivit jurisprudenței menționate la punctele 64 și

146 de mai sus. Astfel, reiese din această jurisprudență că instituțiile comunitare sunt obligate să dea întreprinderilor în cauză indicații utile pentru apărarea intereselor lor (Hotărârea Al-Jubail Fertilizer/Consiliul, punctul 64 de mai sus, punctul 17). Or, limitarea la a se indica reclamantelor că a fost efectuată o ajustare, fără a indica motivele care, în opinia Comisiei, justifică o asemenea ajustare, nu le poate permite să își apere interesele, în particular explicând din ce cauză aceste motive nu sunt valabile.

202 În acest context, trebuie să se arate că, în cazul de față, Comisia informase reclamantele cu privire la decizia sa de a efectua o ajustare a prețului de export practicat de importatorii de legătură – importatori dintre care făcea parte Sepco – în primul document de informare finală din 27 februarie 2006. Astfel cum reiese din cuprinsul acestui din urmă document, această ajustare era operată potrivit articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază și consta în deducerea tuturor cheltuielilor intervenite între import și revânzare, precum și a unei marje de profit.

203 În al doilea document de informare finală, datat 24 aprilie 2006, Comisia a anunțat reclamantele că, în ceea ce privește vânzările către Comunitate pentru care Sepco intervenise, ajustarea fusese în realitate efectuată în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, iar nu în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, astfel cum fusese menționat din greșeală în primul document de informare finală. Se preciza că valoarea deducerii efectuate rămânea neschimbată. În schimb, Comisia nu oferea nicio justificare a faptului că articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază era aplicabilă în speță.

204 Prin scrisoarea din 4 mai 2006, reclamantele au informat Comisia că ele considerau că era esențial ca aceasta să demonstreze că activitățile exercitate de Sepco erau similare celor ale unui agent care lucrează pe bază de comision.

205 Numai în faxul din 26 iunie 2006 Comisia a explicat de ce considera că aceste funcții erau asimilabile celor ale unui agent care lucrează pe bază de comision și că o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază era, așadar, justificată. În această privință, Comisia a enumerat trei elemente reluate la punctul 182 de mai sus. Prin urmare, trebuie să se constate că, astfel cum a confirmat Consiliul în cadrul ședinței, Comisia nu comunicase reclamantelor, înainte de faxul său din 26 iunie 2006, niciun tip de informație în privința motivelor pentru care aceasta considera că o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază era justificată.

206 Or, reiese din elementele dosarului că acest fax a ajuns la reclamante la 26 iunie 2006, la ora 19.06, respectiv, astfel cum arată reclamantele, în afara programului de lucru. Trebuie, așadar, să se considere că reclamantele au luat cunoștință de acest document la 27 iunie 2006, și anume în ziua adoptării regulamentului atacat.

207 Rezultă că trebuie să se constate că reclamantele nu au putut să ia cunoștință de elementele prezentate de Comisie pentru a justifica ajustarea efectuată, în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, la o dată care să le permită încă să își exprime în mod util punctul de vedere în această privință, înainte de adoptarea de către Consiliu a regulamentului atacat.

208 Cu toate acestea, o asemenea neregularitate din partea Comisiei nu este de natură să constituie o încălcare a dreptului la apărare, justificând anularea regulamentului atacat, decât dacă reclamantele au stabilit că ar fi putut să își asigure mai bine apărarea în lipsa acestei neregularități, iar nu că regulamentul menționat ar fi avut un conținut diferit (a se vedea în acest sens Hotărârea Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, punctul 134 de mai sus, punctul 71). În speță, trebuie, așadar, să se stabilească dacă reclamantele au demonstrat că o comunicare anterioară a elementelor cuprinse în faxul din 26 iunie 2006 ar fi putut să le ofere o posibilitate, chiar și redusă, de a conduce procedura administrativă la un rezultat diferit.

209 În această privință, trebuie arătat, astfel cum a fost menționat la punctul 182 de mai sus, că, în faxul adresat reclamantelor la 26 iunie 2006, Comisia a enumerat trei elemente pe care s-a întemeiat pentru a concluziona că Sepco exercita funcții asimilabile celor ale unui agent care lucrează pe bază de comision. Or, s-a demonstrat la punctele 185-188 de mai sus, în temeiul argumentelor prezentate de reclamante în cadrul procedurii în fața Tribunalului, că aceste trei elemente nu puteau fi considerate indicii care să permită să se stabilească, pe de o parte, că Sepco exercită funcții asimilabile celor ale unui agent care lucrează pe bază de comision și, pe de altă parte, că Sepco și NTRP nu constituie o entitate economică unică. Prin urmare, trebuie concluzionat că reclamantele au stabilit că o comunicare anterioară a elementelor cuprinse în faxul din 26 iunie 2006 le-ar fi permis să efectueze aceeași demonstrație, înainte de adoptarea regulamentului atacat, și, prin acest lucru, să susțină afirmația potrivit căreia Comisia nu deținea niciun element tangibil care să îi permită să opereze ajustarea în litigiu.

210 Prin urmare, în lipsa neregularității săvârșite de Comisie, reclamantele ar fi putut invoca, în timp util, argumente pe care nu au putut să le prezinte din cauza întârzierii Comisiei de a le comunica informațiile respective. Acestea ar fi putut, așadar, să își asigure mai bine apărarea și, dacă era cazul, să determine un rezultat diferit al procedurii administrative.

211 Prin urmare, trebuie să fie admis al șaselea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la apărare, în măsura în care privește ajustarea efectuată în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază.

212 În legătură cu pretinsa încălcare a obligației de motivare, un asemenea motiv nu poate fi admis în speță. Astfel, reiese din jurisprudența menționată la punctul 65 de mai sus că, în motivarea regulamentului, Consiliul nu este obligat să răspundă tuturor punctelor de fapt și de drept invocate de persoanele interesate în cursul procedurii administrative. În plus, nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt sau de drept pertinente, cerințele de motivare trebuind să fie apreciate în special în raport cu contextul actului.

213 În această privință, trebuie arătat că, deși motivarea ajustării efectuate în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază nu a fost expusă decât pe scurt de Comisie în considerentul (132) al regulamentului atacat, rezultă din cele ce precedă că faxul Comisiei din 26 iunie 2006 cuprinde o motivare detaliată a rațiunilor pentru care a fost efectuată această ajustare.

214 Prin urmare, al șaselea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare, în măsura în care privește ajustarea operată în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la oferta de angajament a reclamantelor

215 Al cincilea motiv, precum și o parte din al șaselea motiv privesc faptul că oferta de angajament a reclamantelor a fost respinsă de Comisie.

216 Potrivit reclamantelor, această respingere a determinat din partea Consiliului:

— o încălcare a principiului nediscriminării (al cincilea motiv);

— o încălcare a obligației de motivare (al șaselea motiv).

Cu privire la încălcarea principiului nediscriminării

— Argumentele părților

217 În cadrul celui de al cincilea motiv, reclamantele susțin că sunt victimele unei discriminări.

218 Discriminarea ar rezulta din faptul că, deși Comisia inițiase negocieri separate cu producătorii-exportatori români cu scopul de a ajunge la o ofertă de angajament acceptabilă, și anume care să privească un număr limitat de produse și plafonată, aceasta nu informase ceilalți producători-exportatori cu privire la posibilitatea de a prezenta o astfel de ofertă de angajament limitată și plafonată.

219 În plus, discriminarea ar decurge din faptul că în considerentul (248) al regulamentului atacat se constată existența unor probleme generice legate de ofertele de angajament, dar se afirmă apoi, în considerentul (251), că aceste probleme generice nu privesc producătorii români. Reclamantele observă, în această privință, că referirea la natura temporară a angajamentelor în ceea ce privește producătorii români nu explică în niciun mod de ce nu ar fi putut fi acceptată pentru reclamante o ofertă de angajament privind o perioadă limitată, dat fiind că domeniul de aplicare și durata limitate ale angajamentului puteau elimina anumite probleme generice.

220 Ca răspuns la argumentele reclamantelor, Consiliul afirmă că acestea contestă acceptarea de către Comisie a ofertelor de angajament ale exportatorilor români și susțin că acest lucru constituie o încălcare a principiului nediscriminării.

221 În primul rând, în ceea ce privește acceptarea pretins nelegală a ofertelor de angajament ale exportatorilor români, Consiliul susține că legalitatea respingerii ofertei de angajament a reclamantelor nu este compromisă de acceptarea pretins nelegală a ofertelor de angajament ale exportatorilor români.

222 În al doilea rând, Consiliul contestă pretinsa încălcare a principiului nediscriminării. În primul rând, reclamantele ar fi avut ocazia să prezinte un angajament privind un număr limitat de produse. Întrucât reclamantele nu au prezentat o astfel de ofertă și nici o ofertă de angajament care să cuprindă un preț minim de import suficient de ridicat, oferta lor ar fi fost intrinsec diferită de orice ofertă care prezintă un preț minim de import suficient de ridicat sau care îndeplinește o altă condiție cum ar fi durata limitată și numărul limitat de produse în cauză.

223 În al doilea rând, Consiliul susține că în mod întemeiat Comisia a concluzionat că situația particulară a exportatorilor români era suficientă pentru a remedia problemele generice ale angajamentelor.

— Aprecierea Tribunalului

224 Potrivit articolului 8 alineatul (3) din regulamentul de bază, „[a]ngajamentele oferite nu sunt în mod necesar acceptate în cazul în care acceptarea lor este considerată nerealistă, de exemplu, în cazul în care numărul de exportatori efectivi sau potențiali este prea mare sau din alte motive, inclusiv din motive de politică generală”. Reiese, așadar, din

acest articol că, pentru evaluarea ofertei de angajament, Comisia poate ține seama de orice tip de împrejurări de fapt.

225 În plus, reiese din jurisprudență că nicio dispoziție din regulamentul de bază nu obligă instituțiile comunitare să accepte propuneri de angajamente în materie de prețuri formulate de operatorii economici vizați de o anchetă prealabilă stabilirii taxelor antidumping. Dimpotrivă, rezultă din acest regulament că instituțiile, în cadrul puterii lor de apreciere, definesc caracterul acceptabil al unor astfel de angajamente [a se vedea în acest sens, în legătură cu articolul 10 din Regulamentul (CEE) nr. 3017/79 al Consiliului din 20 decembrie 1979 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui „dumping" sau al unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Economice Europene (JO L 339, p. 1), al cărui conținut normativ este, în esență, identic cu cel al articolului 8 din regulamentul de bază, Hotărârea Curții din 7 mai 1987, Nachi Fujikoshi/Consiliul, 255/84, Rec., p. 1861, punctul 42].

226 Totuși, trebuie amintit că, atunci când instituțiile comunitare dispun de o largă putere de apreciere, respectarea garanțiilor conferite de ordinea juridică comunitară în procedurile administrative devine și mai importantă și că printre aceste garanții figurează, printre altele, principiul nediscriminării (a se vedea în acest sens Hotărârea Shandong Reipu Biochemicals/Consiliul, punctul 38 de mai sus, punctul 63).

227 Potrivit jurisprudenței, principiul nediscriminării se opune ca situații comparabile să fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să fie tratate în mod identic, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (Hotărârea Tribunalului din 17 iulie 1998, Thai Bicycle/Consiliul, T-118/96, Rec., p. II-2991, punctul 96).

228 În măsura în care Comisia dispune de o largă putere de apreciere pentru a accepta sau a refuza un angajament de prețuri și poate ține seama de toate împrejurările de fapt care încadrează o asemenea ofertă, aceste împrejurări de fapt trebuie să fie strict comparabile pentru a se putea concluziona că există o încălcare a principiului nediscriminării.

229 În prezenta cauză, reclamantele nu contestă validitatea angajamentelor oferite de producătorii-exportatori români și acceptate de Comisie. Acestea consideră totuși că au fost victimele discriminării, întrucât tratamentul care le-a fost rezervat era diferit de cel rezervat producătorilor-exportatori români. Cu toate acestea, trebuie să se constate că reclamantele nu au explicat în niciun moment de ce situația lor era comparabilă cu cea a producătorilor-exportatori români, ci s-au limitat să descrie faptele care, potrivit acestora, constituie o asemenea discriminare.

230 În orice caz, trebuie amintit că, în temeiul articolului 8 alineatul (1) din regulamentul de bază, o condiție fundamentală pentru acceptarea de către Comisie a unei oferte de angajament este ca „exportatorii [să se fi angajat] în mod voluntar și într-o manieră satisfăcătoare să își revizuiască prețurile sau să nu mai facă exporturi la prețuri de dumping”. Or, reiese din elementele dosarului că primul motiv pentru care Comisia a respins oferta de angajament a reclamantelor este acela că prețurile minime de import propuse de acestea din urmă nu erau suficiente pentru a elimina efectul prejudiciabil al dumpingului. În schimb, reiese din înscrisurile Consiliului că Comisia considera că prețurile minime de import propuse de producătorii-exportatori români erau suficiente pentru a elimina efectul prejudiciabil al dumpingului.

231 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze, astfel cum face Consiliul, că, întrucât reclamantele nu au prezentat o ofertă de angajament cu un preț minim la import suficient de ridicat, oferta lor era intrinsec diferită de orice ofertă cu un preț minim la import suficient de ridicat. Această concluzie nu poate fi pusă sub semnul întrebării de celelalte argumente invocate de reclamante, în particular de argumentele privind omisiunea de către Comisie de a sugera acestora din urmă să facă o ofertă de angajament limitată în timp și plafonată.

232 Prin urmare, al cincilea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la încălcarea obligației de motivare

— Argumentele părților

233 În cadrul celui de al șaselea motiv, reclamantele arată că regulamentul atacat nu conține o motivare adecvată ca răspuns la argumentele lor privind tratamentul discriminatoriu în legătură cu angajamentul de preț.

234 Potrivit Consiliului, această întrebare a fost analizată în regulamentul atacat, în al doilea document de informare finală datat 24 aprilie 2006 și în scrisoarea din 30 mai 2006 și în faxul din 26 iunie 2006.

— Aprecierea Tribunalului

235 Trebuie arătat că regulamentul atacat cuprinde o expunere completă, în considerentele (246)-(257), a motivelor pentru care oferta de angajament a producătorilor-exportatori români a fost acceptată, în timp ce oferta altor societăți, inclusiv a reclamantelor, a fost respinsă.

236 Mai mult, Comisia își justificase deja, în parte, poziția în scrisoarea din 30 mai 2006 și în faxul din 26 iunie 2006.

237 Având în vedere cele ce precedă, trebuie respins ca nefondat al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, în măsura în care privește oferta de angajament a reclamantelor.

Cu privire la tratamentul cheltuielilor de vânzare, al cheltuielilor administrative și al altor cheltuieli generale ale SPIG Interpipe

Argumentele părților

238 În cadrul celui de al șaselea motiv, reclamantele susțin că regulamentul atacat cuprinde o motivare insuficientă în privința deducerii cheltuielilor generale și administrative și a cheltuielilor de vânzare ale SPIG Interpipe.

239 Consiliul observă că, întrucât reclamantele nu au expus care era problema în cauză, motivul întemeiat pe încălcarea obligației de motivare în această privință este vădit nesusținut.

Aprecierea Tribunalului

240 Potrivit articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, aplicabil Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din acest statut, și potrivit articolului 44 alineatul (1) literele (c) și (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, orice cerere introductivă trebuie să cuprindă obiectul litigiului, concluziile reclamantului și expunerea sumară a motivelor invocate. Această expunere trebuie să fie suficient de clară și de precisă pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului, să se pronunțe asupra acțiunii. În vederea garantării securității juridice și a bunei administrări a justiției, este necesar, pentru ca o acțiune să fie admisibilă, ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care aceasta se întemeiază să rezulte, cel puțin în mod sumar, dar coerent și comprehensibil, chiar din textul cererii introductive (Hotărârea Tribunalului din 6 mai 1997, Guérin automobiles/Comisia, T-195/95, Rec., p. II-679, punctul 20, și Hotărârea din 3 februarie 2005, Chiquita Brands și alții/Comisia, T-19/01, Rec., p. II-315, punctul 64).

241 Or, trebuie să se constate, astfel cum face Consiliul, că reclamantele nu au expus în mod suficient de clar și de precis argumentul, la care nu s-ar fi răspuns, privind deducerea cheltuielilor generale și administrative și a cheltuielilor de vânzare ale SPIG Interpipe.

242 Prin urmare, al șaselea motiv trebuie declarat inadmisibil în măsura în care privește tratamentul cheltuielilor de vânzare, al cheltuielilor administrative și al altor cheltuieli generale ale SPIG Interpipe.

243 Rezultă din cele ce precedă și în special din concluziile trase din cuprinsul punctelor 190, 197 și 211 de mai sus că regulamentul atacat trebuie să fie anulat în parte, în măsura în care instituțiile în cauză au operat o ajustare a prețului de export practicat de Sepco.

Cu privire la cheltuielile de judecată

244 Potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau la mai multe capete de cerere, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli.

245 În speță, concluziile în anulare ale reclamantelor au fost declarate întemeiate în parte. Tribunalul consideră că se realizează o justă apreciere a împrejurărilor cauzei dacă se decide că vor fi suportate de Consiliu propriile cheltuieli de judecată, precum și un sfert din cele efectuate de reclamante și că acestea din urmă vor suporta trei pătrimi din propriile cheltuieli de judecată.

246 Potrivit articolului 87 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) **Anulează articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 954/2006 al Consiliului din 27 iunie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel, originare din Croația, România, Rusia și Ucraina, de abrogare a Regulamentelor (CE)**

nr. 2320/97 și (CE) nr. 348/2000 ale Consiliului și de încheiere a reexaminării intermediare și a reexaminării în temeiul expirării măsurilor a drepturilor antidumping aplicabile importurilor anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel nealiat, originare, printre altele, din Rusia și din România și de încheiere a reexaminării intermediare a drepturilor antidumping aplicabile importurilor anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel nealiat, originare, printre altele, din Rusia, România, Croația și Ucraina, în măsura în care taxa antidumping stabilită pentru exporturile către Comunitatea Europeană de produse fabricate de Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) și de Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) depășește taxa care ar fi fost aplicabilă dacă prețul de export nu ar fi fost ajustat în temeiul unui comision atunci când vânzările aveau loc prin intermediul comerciantului de legătură, Sepco SA.

2) **Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.**

3) **Consiliul suportă propriile cheltuieli de judecată și un sfert din cheltuielile de judecată efectuate de reclamante. Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 10 martie 2009.

Semnături

Cuprins

Cadrul juridic . . . . . II - 392

Istoricul cauzei . . . . . II - 396

Procedura și concluziile părților . . . . . II - 400

În drept . . . . . II - 402

Cu privire la calcularea valorii normale . . . . . II - 403

Cu privire la eroarea vădită de apreciere . . . . . II - 404

— Argumentele părților . . . . . II - 404

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 406

Cu privire la încălcarea principiului nediscriminării . . . . . II - 411

— Argumentele părților . . . . . II - 411

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 411

Cu privire la încălcarea dreptului la apărare și a obligației de motivare . . . . . II - 413

— Argumentele părților . . . . . II - 413

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 413

Cu privire la consecințele faptului că societățile de legătură ale producătorilor comunitari nu au răspuns la chestionar . . . . . II - 415

Cu privire la încălcarea articolului 3 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7) din regulamentul de bază . . . . . II - 416

— Argumentele părților . . . . . II - 416

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 420

Cu privire la încălcarea principiului nediscriminării . . . . . II - 429

— Argumentele părților . . . . . II - 429

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 430

Cu privire la încălcarea articolului 19 alineatul (3) din regulamentul de bază . . . . . II - 432

— Argumentele părților . . . . . II - 432

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 432

Cu privire la încălcarea articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază . . . . . II - 437

— Argumentele părților . . . . . II - 437

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 437

Cu privire la încălcarea dreptului la apărare și a obligației de motivare . . . . . II - 438

— Argumentele părților . . . . . II - 438

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 439

Cu privire la ajustarea prețului de vânzare practicat de Sepco . . . . . II - 443

Cu privire la eroarea vădită de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază . . . . . II - 444

— Argumentele părților . . . . . II - 444

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 448

Cu privire la eroarea vădită de apreciere la aplicarea articolului 2 alineatul (10) primul paragraf din regulamentul de bază . . . . . II - 452

— Argumentele părților . . . . . II - 452

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 453

Cu privire la încălcarea dreptului la apărare și a obligației de motivare . . . . . II - 454

— Argumentele părților . . . . . II - 454

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 455

Cu privire la oferta de angajament a reclamantelor . . . . . II - 459

Cu privire la încălcarea principiului nediscriminării . . . . . II - 460

— Argumentele părților . . . . . II - 460

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 461

Cu privire la încălcarea obligației de motivare . . . . . II - 464

— Argumentele părților . . . . . II - 464

— Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 464

Cu privire la tratamentul cheltuielilor de vânzare, al cheltuielilor administrative și al altor cheltuieli generale ale SPIG Interpipe . . . . . II - 465

Argumentele părților . . . . . II - 465

Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 466

Cu privire la cheltuielile de judecată . . . . . II - 467